

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Vervenne & Oosterlinck op Algemene Vergadering LOKO

Een grote kLUS

Hoog bezoek op de jongste Algemene Vergadering (AV) van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO): rector Vervenne en Associatievoorzitter Oosterlinck ondergingen een spervuur van vragen over het Leuvense Universitair Systeem (LUS). Hun antwoorden stelden veel meer te leze.

KEN LAMBEETS |

In het academiejaar 2012-2013 moeten alle hogeschoolopleidingen van het lange type in de universiteit zijn geïntegreerd en moet hun onderwijs gestoeld zijn in onderzoek. In andere Europese landen is dat al langer het geval, maar tot op heden hinkte Vlaanderen achterop. Na de oprichting van de associaties — samenwerkingsverbanden tussen één universiteit en minstens één hogeschool — is met het LUS fase twee van deze integratie angebroken.

Deze tweede fase brengt voor de organisatie van het hoger onderwijs heel wat structurele veranderingen met zich mee. Omdat over het LUS niet veel meer bekend was dan dat het de unie zal vormen van de K.U.Leuven en haar twaalf geïntegreerde Vlaamse katholieke hogescholen, verzocht LOKO beide eminenties om een woordje toelichting te brengen op haar AV.

BLUFPOKER

Na een korte kadering van wat het LUS juist inhoudt door rector Vervenne, werd er gereflecteerd

over het bestuur van een dergelijke mastodontinstelling. “Kan het bestuur onbeheersbaar worden? Ja. Zullen we dat toelaten? Neen. Laat het bestuur gebeuren waar het best geschiedt.” vertelde Oosterlinck in zijn bekende theatrale stijl. “Het onderwijskundige gedeelte van het LUS blijft regionaal, het bestuur wordt in grote mate gecentraliseerd,” vulde Vervenne aan.

De profilering van het LUS is daarentegen enorm op Leuven geënt. “Dat idee kwam niet van onszelf, maar van de hogescholen,” onderstreepte Oosterlinck. “Leuven is in het buitenland bekender dan Vlaanderen,” voegde de rector daar fijntjes aan toe.

Het LUS staat nog in de kinderschoenen, zo werd enkele malen erg duidelijk. “Dit is een zeer moeilijke operatie en die kan mislukken. Daar zijn we ons van bewust,” gaf de Associatievoorzitter toe. Hoe ver het zit in de besluitvorming, is ook niet erg duidelijk. “Op de Academische Raad was er discussie over bepaalde punten,” mompelde rector Vervenne.

Toen aan ‘überrector’ André Oosterlinck gevraagd werd hoe het nu zit met het inkantelingsdecreet — het wettelijke kader waarin het LUS moet opereren — speelde hij een aardig spelletje blufpoker. “Het integratiedecreet moet voor ons worden goedgekeurd door een tweederde meerderheid in het parlement. Door de recente politieke ontwikkelingen is die er niet. De minister heeft mij echter beloofd om dit te realiseren en tracht die meerderheid te vinden.”

“Natuurlijk is er vijandigheid”

Twee presessen van twee ambitieuze kringen vertellen over de sportieve inspanningen, wederzijdse fratsen en wat volgens hen de beste manier om de 24-urenloop te winnen.

WIM DRIESSENS

KORTRIJK

Voorname masterstudenten zullen wegens een doorgedreven rationalisatie van het onderwijslandschap naar laboratoria over heel Vlaanderen moeten bewegen. Wie gaat dat betalen? “We moeten niet te hard op de feiten vooruit lopen, maar we zullen die investeringen er wel bij nemen,” opperde Vervenne. “Wie zegt dat de Vlaamse Gemeenschap voor iedere student geen gratis treinkaart kan voorzien?” voegde Oosterlinck daar schaamteloos aan toe. Het leken wel verkiezingen.

Over de Campus Kortrijk kon er bij Vervenne dan toch iets concreet af. “De Campus Kortrijk wordt een belangrijke speler voor

ons in Oost- en West-Vlaanderen. We willen bacheloropleidingen van drie jaar aanbieden voor alle opleidingen die momenteel in Kortrijk worden ingericht. De West-Vlaamse politici zijn het beu dat in Limburg alles mag, en in Kortrijk niets. Zolang we maar niet vergeten dat de Campus Kortrijk deel uitmaakt van de K.U.Leuven.”

KOSTPRIJS

Over de kostprijs van het LUS verklaarde Oosterlinck: “We vragen 100 miljoen euro extra per jaar aan de minister. Dat is niet overduidelijk: de minister heeft namelijk beloofd om tien procent meer middelen aan te vragen voor on-

derwijs. We vragen dat die 100 miljoen euro erbij komt over twee regeerperiodes, dat moet lukken.” De kostprijs van het gehele plaatje ontglipte de anders zo snel tellende ingenieur.

In het licht van de rectorsevaluatie werd Vervenne tenslotte gevraagd in hoeverre hij de pluimen van het LUS op eigen hoed mag steken. “Ik had me voorgenomen om op dergelijke vragen niet te antwoorden. Niemand is onvervangbaar. De kerkhoven liggen vol van onvervangbare mensen.” Of het LUS een beter lot is toebedeeld, valt momenteel niet te voorspellen.

24-urenloop ook dit jaar weer veelbelovend.

Als er naast het studentenwelkom één activiteit is die de hele Leuvense studentenpopulatie samen te brengen, is het wel de vierentwintigurenloop. Rond de Heverlese sportkotlooppiste zetten alle Leuvense studentenkringen en een aantal omkaderende of overkoepelende verenigingen momenteel hun tenten op.

Het concept is wellicht al eeuwenoud: meer dan twee individuen of groepen vinden van elkaar dat ze beter zijn dan de andere, en willen dat dan ook bewijzen. Bij de 24-

urenloop is dat niet anders: vele studentengroeperingen sturen vanaf dinsdag 20.00u 24 uur lang hun beste lopers het parcours op om veel mogelijk rondjes te lopen.

(Op pagina 9 en 10 leest u daar alvast meer over.)

Maar studenten zouden geen studenten zijn, mocht er geen plaats zijn voor ontspanning. Een eerste manier waarop dat gebeurt is het aanbieden van verschillende lekkernijen. Onder andere de bekende frituurmerkhamburger zal wellicht weer voor een erg democratische prijs over de toonbank gaan. Wellicht kunnen de durfals

onder u ook dit jaar met gefrituurde krekeltjes de meer exotische toer opgaan. Wegspoelen kan met verschillende jenever, bieren en andere dranken.

Het is overigens niet overal de bedoeling te betalen. Een aantal kringen staat alvast niet huiverachtig tegenover het idee de lopers te belonen met een of meerdere drankjes. Soms valt er zelfs een heuse reis te winnen.

Maar misschien is de grootste troef van het sportevenement wel de sfeer: de aanwezigheid van elke kring en een flink deel van de Leuvense studenten maakt de boel erg gezellig.

Ook *veto* zal van de partij zijn. Kom gerust een kijkje nemen, drink wat koffie of chocomel, lees eens een *veto*.

(CM)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

(advertentie)

Veto trakteert:
5 x 1 rondje door
Veto's snelste
loper!

Eddy Van Avermaet verdedigt flexibilisering hoger onderwijs

To flex or not too flex'?

De trouwe Vetolezer kon twee weken geleden in dit blad lezen hoe de decaan van wijsbegeerte, Toon Vandeveldde, het hele idee van 'flexibilisering van het hoger onderwijs' onder vuur nam. Eddy Van Avermaet, jarenlang voorzitter van de Onderwijsraad, co-auteur van het flexibiliseringsdecreet en huidig voorzitter van de werkgroep onderwijs- en examenreglement van de Associatie van de K.U. Leuven, reageert.

WARD NEYRINCK |

Flexibilisering is een woord met veel betekenissen. Kernidee is dat de manier waarop een diploma hoger onderwijs behaald wordt, soepeler moet worden. Dat kan via meer soepelheid qua tijdsbestek waarin men vakken opneemt en afstudeert, soepelheid in de overstap tussen opleidingen alsook soepelheid in de studieprogramma's: meer afgestemd op de student en met meer keuze. Daarnaast zouden er ook varianten voor het klassieke contactonderwijs met eindexamen moeten komen.

CAUSALITEIT

Argumenten voor flexibilisering zijn de steeds kleiner wordende groep studenten die in het plaatje van de normaal vorderende student past en de realiteit van een meer diverse studentenpopulatie. De drempels uit het oude systeem zouden vooral nefast zijn voor onder meer de groepen die in het democratiseringsbeleid van Vandenbroucke zo centraal staan. Zoals ondermeer in de *Veto* van twee weken geleden te lezen viel, blijft er kritiek bestaan op de keuze voor flexibilisering.

Veto: *Wat stoort u aan de kritiek van Vandeveldde?*

Eddy Van Avermaet: «Zijn reconstructie van de recente economische geschiedenis en van de flexibiliseringsbeweging levert gelijke kenmerken voor beide op. Afgezien van de vraag of er geen plausibele alternatieve reconstruc-

tie mogelijk is, vind ik dat de aanwezigheid van gelijkaardige kenmerken in beide onvoldoende is om tussen beide een oorzakelijk verband te leggen. Redeneren vanuit *cum quod, ergo propter quod* is gevaarlijk. Samenhang impliceert niet per se causaliteit.»

“Vergelijken met het buitenland is gevaarlijk”

ken. Ik was toen zelf nog een scepticus: we moesten het risico van kwaliteitsverlies vermijden, de studieprogramma's moesten coherent blijven en er mocht geen structurele studieduurverlenging komen.»

Veto: *Zijn al die dingen dan opgelost?*

Van Avermaet: «Dat denk ik wel. Er zijn in de voorgestelde reglementen heel wat veiligheidsmechanismen ingebouwd. Er is om te beginnen de eis dat de student na een academiejaar voor ten minste vijftig procent van de opgenomen studiepunten slaagt. Zoniet krijgt hij of zij maar één kans meer. Wat we vroeger trissen noemden, kan dus evenmin als vroeger, tenzij na toelating. Men kan verder slechts een beperkt aantal lichte onvoldoendes 'laten staan' en het standaardtraject hebben we behouden. Er blijft echt wel een grote mate van *sturing* in het systeem. Daarnaast moet natuurlijk ook studiebegeleiding zijn rol spelen. Wat de

coherentie van de programma's betreft: zij zal toenemen, omdat de POC's meer zullen denken in termen van het principe van de volgtijdelijkheid (*volgtijdelijkheid verwijst naar een soms afdwingbare volgorde waarin vakken moeten worden gevolgd, red.*).»

STANDAARDTRAJECT

«Daarnaast vind ik dat Vandeveldde nogal vaak als een Don Quichote tegen windmolens vecht. De wilde

NEDERLAND

Veto: *Hoe zit het met de studieduur?*

Van Avermaet: «De studieduur zal

naar mijn mening niet toenemen. Ik maakte recent een vergelijking tussen hogescholen met strakke bewakingsmechanismen en andere met enkel advies en begeleiding: het studierendement is vergelijkbaar. Toon Vandeveldde verwijst bijvoorbeeld graag naar Nederland, waar studenten allerlei baantjes hebben en de studieduur effectief uitloopt, maar hij vergeet er bij te zeggen dat zij die baantjes zoeken, omdat ze financieel onafhankelijker zijn van hun ouders en de studiebeurzen alleen ontoereikend zijn. Vergelijken met het buitenland is vaak heel gevaarlijk.»

“Horen dat je gefleest bent is zeer ontmoedigend”

Veto: *Wat vindt u van Toon Vandeveldde's filosofische opmerking dat meer keuze niet altijd beter is?*

Van Avermaet: «Daar heeft hij zeker een punt. Meer keuze maakt niet altijd gelukkig. Je kunt je elke keuze achteraf ook beklagen natuurlijk. Het is echter helemaal niet onze bedoeling het aantal keuzes te laten exploderen. Zestig studiepunten opnemen per jaar zal de meest evidente keuze blijven, er blijven echt wel richtsnoeren bestaan. Wat de keuze tussen vakken betreft vind ik dat opleidingen de taak hebben om, naast een verplichte algemene stam, een aantal essentiële 'basiskeuzes' aan te bieden, bijvoorbeeld tussen afstudeerspecialisaties. Zodra je één optie gekozen hebt zijn de meest vakken binnen die optie verplicht én in een bepaalde sequentie te volgen. Een systeem van 'drie-verplichte vakken-en-doe-voor-de-rest-je-goesting' komt in werkelijkheid niet voor. POC's, met inbegrip van de studentenvertegenwoordigers erin, zijn slimmer dan dat. Gelukkig maar.»

«Overigens wil ik opmerken dat veel flexibiliseringselementen al in gang gezet waren lang voor het officiële flexibiliseringsverhaal begon. Het zuivere jaarsysteem is eigenlijk al veertig jaar aan het versoepelen. Ooit had je een veertien nodig om een 'overdracht' te behalen en bestonden IAJ's gewoonweg niet. Voor elke daarna gezette stap waren er telkens goede redenen: horen dat je via een voorafname al met één been in een volgend jaar zat, was een veel minder ontmoedigende boodschap dan horen dat

Splinter

Orson Welles anno 2008

Dat de mutatie van de Vlaamse hogere onderwijsorganen slechts door een beperkt klikje studenten wordt gevolgd, hoeft geen betoog. De student met de pet ligt hoegenaamd niet wakker van wat er allemaal boven hun hoofden wordt goedgekeurd. Een interessante denkoefening is dan ook deze: welke grens moet worden overschreden om hun aandacht wél te trekken, en om de studenten, in extremis, in het harnas te krijgen?

Neem nu Italië, waar de op 21 augustus goedgekeurde wet Tremonti voorziet dat de onderwijsfinanciering op een termijn van vijf jaar met 1400 miljoen euro zal worden vermindert. Universiteiten krijgen nu de mogelijkheid te privatiseren, wat concreet zal leiden tot een nog sterkere polarisering tussen universiteiten in rijke en arme regio's. Verder heeft de wet het over het "herleiden van de turnover voor personeel": minder docenten dus. Minder tijd en minder budget voor onderzoek zal de Italiaanse universitaire wereld uiteindelijk, volgens de donkere scenario's, regelrecht de verdoemenis inleiden.

In de *Università La Sapienza* te Rome gonst het. Studenten trekken in stoeten langs de faculteitsgebouwen, lessen worden consequent geboycot en aula's gebarricadeerd. Ook docenten en ander personeel zien de ernst van de situatie in. Minder militante belanghebbenden (zo ook de rector) worden in vurige debatten gedwongen een positie in te nemen.

PANIEK

Wat Leuven eens nodig heeft is een goede hoax, een grootschalig vals brandalarm, een uitgekend simulacrum. Orson Welles deed het, op 30 oktober precies 70 jaar geleden, in het hoorspel "War of the Worlds" — de invasie van Amerika door ruimtewezens; RTBF nog iets recenter met de

uittocht van ons koningshuis. Beide gevallen, in se niet eens zo verschillend, wisten commotie te zaaien en zorgden ervoor dat de alertheid bij het volk aanzienlijk werd aangescherpt. Is het niet bizar dat brandoefeningen worden aanvaard als sociaal gemotiveerd, maar dat er nooit georganiseerde oefeningen zijn om ons te hoeden voor andere gevaren, die dikwijls veel bedreigender zijn? Ik zeg nu niet dat er valse pedofielen moeten rondlopen die kindjes meelokken om ze honderd meter verder weer uit hun camionette te zetten met de goede raad de volgende keer beter op te letten; ik spreek over meer algemene gevaren die op lange termijn bedreigend kunnen zijn, bijvoorbeeld radicale veranderingen in het onderwijs.

Wat zou de reactie zijn onder de studenten mocht Frank Vandenbroucke op een zekere dag, louter hypothetisch, het vals bericht verspreiden dat universiteiten en hogescholen in de toekomst volledig zullen samensmelten? Hoelang zou het duren vooraleer er onder de gemeente wordt gemonkeld? En, indien het schijnwetsvoorstel ook nog eens werd goedgekeurd: in hoeveel dagen zou men een massa studenten op de been kunnen brengen, met spreekwoordelijke fakkels en zwaarden beslagen?

Militantie is uiteraard slechts één manier om misnoegdheid te ventileren, en het dient gezegd dat bepaalde studentenculturen, zoals de Spaanse en de Italiaanse, eerder geneigd zijn tot actie over te gaan dan hun noordelijke confraters. Wij zouden er eerder over schrijven. Of in een denkoefening gieten, want zo politiek correct zijn we wel.

THOMAS BUYSSENS |

Bovenstaande auteur is enkel zelf verantwoordelijk voor de mening verkondigd in het artikel.

je "gefleest" bent en helemaal van vooraf aan mag beginnen.»

STUDENTENSPEECH

Veto: *Wat vond u van de studentenspeech bij de opening van het academiejaar?*

Van Avermaet: «Voor mij was het de meest constructieve studentenspeech in jaren: steun voor de invoering van het diplomaruimte-model, maar — gelukkig — met veel aandacht voor cruciale randvoorwaarden. ICT-obstakels moeten effectief vermeden worden. Daarnaast is een deugdelijk toets-

beleid een kritische toetssteen van de ernst van de onderneming. Meer aandacht voor begeleiding ten slotte is het dwingend gevolg van de gemaakte keuzen. Ik stoorde me trouwens aan de recente negatieve reactie van prof. Standaert (*die een Vrije Tribune in Veto schreef, red.*) op de studentenspeech. Hij verwacht immers *kwaliteitsbewaking* met "onzekerheidsvermijding".»

Lees het volledige interview later deze week op www.veto.be

Veto zkt medewerkers

Waarom zou je überhaupt je kostbare studietijd aan een weekblad als Veto spenderen? Hieronder vind je alvast vijf mogelijke redenen. Stip aan welke je interesseren en bekijk nadien je resultaat.

O Je bent je kotgenoten nu al beu en praat liever met mensen als Tom Barman, Lien Van De Kelder of Stijn Meuris. Je vindt het overigens niet erg als zij grote onthullingen doen waardoor de (inter)nationale pers je artikel overneemt.

O Je wilt op de hoogte blijven van al het studentikoze, culturele en onderwijsnieuws, en je wil het bovendien ook helpen verspreiden naar je medestudenten — omdat zij het recht hebben het te weten.

O Je wilt die blitse camera die je kreeg van tante Clothilde eindelijk eens ergens voor gebruiken. Waarom niet bij Veto? Gratis concerten meemaken vanop de eerste rij en er nog mooie herinneringen aan overhouden: dat kan bij Veto.

O Je wilt eindelijk eens orde op zaken stellen wat betreft de taal- en spelfouten die elke week toch nog in Veto binnensluipen.

O Je wilt je lay-out-, DTP- of cartoontekentalenten aanscherpen.

RESULTAAT

Heb je één of meer redenen aangekruist? Dan is Veto echt iets voor jou. Het hele jaar door ontvangen wij met plezier nieuwe helpende handen.

Veto draait helemaal op vrijwilligers. Dat heeft als voordeel dat je volledig zelf kiest hoeveel tijd je eraan wilt besteden.

Heb je vragen of wil je gewoon met- een beginnen? Kom vrijdag mee vergaderen (neem eventueel wat vrienden mee). Of kom langs in de week in de 's Meierstraat 5 (tussen Muntstraat en het Hogeschoolplein). Mailen kan naar veto@veto.be

Agora (2): Philippe Van Parijs over de Universiteit de Louvain “La cinquième université d'Europe”

Philippe Van Parijs is een internationaal vermaard filosoof. Hij geeft gastcolleges aan talloze universiteiten waaronder die van Harvard, maakt deel uit van de Paviagroep en heeft een speciale mening over de relatie tussen de K.U.Leuven en de Universiteit Catholique de Louvain La Neuve (UCL). «Qu'est-ce qui nous empêcherait d'être considérés comme deux sections d'une même université?»

KEN LAMBEETS & GAËTAN DIERIECKX

Veto: Hoe belangrijk vindt u het om als academicus politieke standpunten in te nemen?

Philippe Van Parijs: «Van politici wordt steeds meer verwacht. Niet alleen moeten ze allerlei beslissingen nemen over hun dorp, stad of land, zelfs ook over de Europese Unie of de hele wereld. Ze moeten ook steeds beschikbaar zijn om interviews te geven over deze of gene kwestie. En ze staan voortdurend onder druk van verkiezingen en opiniepeilingen. Academici zijn veel vrijer in het gebruik van hun tijd en de uiting van hun woorden. Dat impliceert een verantwoordelijkheid. De traditionele opvatting is dat men zich enkel mag uitspreken in het piepkleine gebied waar men expert in is. Dat is nonsens. Wij hebben de plicht veel meer te

La Savate: Vous plaidez pour un rapprochement prudent mais progressif entre la K.U.Leuven et l'UCL. Quels avantages les deux universités pourraient-elles en tirer?

Van Parijs: «Je prends un exemple. Dans les années soixante, Jacques Drèze, économiste de notoriété mondiale, fonde à l'UCL-K.U.Leuven le CORE (Center for Operations Research and Econometrics, red.), qui fonctionne en anglais, crée le premier programme de Master en anglais du pays et devient rapidement le centre d'économie mathématique le plus réputé d'Europe. La scission fut pour lui un drame. Même si une forme d'association avec la K.U.Leuven pu être conservée, un grand centre de recherche ne peut pas tabler sur la même quantité de ressources matérielles et humaines, une fois devenu une institution de la seule UCL.

ment de la bonne moyenne européenne. Nous partageons notre date de naissance (1425), notre logo, notre Grand Chancelier : qu'est-ce qui nous empêcherait d'être considérés comme deux sections d'une même université dès le moment où les collaborations auraient retrouvé suffisamment de substance? Nous aurions tort de nous priver d'un atout à la fois si puissant et si peu coûteux.»

«Troisièmement, c'est suite au problème de Louvain que les trois partis politiques nationaux se sont scindés l'un après l'autre, entre 1968 et 1978, en commençant par le parti social-chrétien. En renforçant leurs liens, nos deux universités-sœurs — chacune aujourd'hui avec un solide ancrage à Bruxelles — seront peut-être amenées à jouer un rôle pionnier pour aider la fédération belge à refaçonner en profondeur ses institutions.»

Veto: Wat zijn volgens u de grote punten van gelijkheid en verschil tussen de beide universiteiten?

Van Parijs: «Ik geef in beide universiteiten les. Eén verschil ligt bij de buitenlandse studenten. In Louvain La Neuve is de tweede taal Spaans onder meer vanwege een oude connectie met Zuid-Amerika. De UCL is lange tijd een plaats geweest waar de linkse intelligentia van Zuid-Amerikaanse landen verbleven. Nu ontvangen we ook jaar na jaar ontzettend veel Spaanse studenten. Het soort studenten dat we hebben verschilt. In Leuven zitten er naar mijn ervaring meer Filipijnen, Chinezen, Indonesiërs, Amerikanen, en Ieren bijvoorbeeld. Dit komt omdat er, tenminste in mijn sector, minder in het Engels gedoopt wordt in Louvain La Neuve dan in Leuven.»

LATIJN

«Zoals voor andere universiteiten, gebeurt de recrutering voor de UCL nu meer volgens geografische dan volgens ideologische criteria. Waals-Brabant is oververtegenwoordigd, zeker ook om sociale redenen. Voorts is het de Franstalige bourgeoisie uit Brussel en de rijkere milieus uit de provincies die hier de scepter zwaaien. Leuven geeft de — wellicht valse — indruk minder selectief te zijn.»

La Savate: Un rapprochement entre les deux universités ferait aussi resurgir la question linguistique. Quelle place pourrait occuper l'anglais dans un tel cadre?

Van Parijs: «De facto, l'anglais est déjà massivement présent dans nos universités, comme dans toute grande université du monde, sur le plan de la recherche. D'abord du fait de la présence sur nos deux sites de nombreux chercheurs étrangers en séjour temporaire qui ne parlent pas nos langues nationales. Aussi et surtout parce que dans de nombreuses disciplines, un texte scientifique qui n'est pas publié en anglais, n'existe pas.»

«Sur le plan de l'enseignement, en revanche, l'anglais est nettement plus discret. Après une lutte d'un siècle qui a permis à l'enseignement en Flandre, de l'école gardienne aux doctorats, d'être intégralement dispensé en néerlandais, on peut comprendre les craintes d'un détricotage qui partirait désormais du haut. Sur ce point, la législation communautaire est dès lors plus contraignante en Flandre qu'en Belgique francophone. Du côté francophone, la difficulté est d'un autre ordre. Les films et feuillets

américains étant doublés en français et sous-titrés en néerlandais, les jeunes Wallons acquièrent l'anglais bien plus tard et plus mal que les jeunes Flamands. Faire donner des cours dans une langue que les profs parlent mal et que les étudiants ne comprennent pas n'est évidemment pas génial pour la qualité de l'enseignement.»

Van Parijs: «Samen met mijn collega van de K.U.Leuven Toon Vandevelde richten we dit jaar al voor de vierde keer het 'Lovanium Seminar' in. Dat heet 'Ethics and public policy' en is een college voor masterstudenten of doctorandi in de filosofie. Het onderwerp verschilt van jaar tot jaar: 'Global justice', 'Immigration policy', 'The

“Je ne suis pas partisan du « tout à l'anglais » dans l'enseignement supérieur”

doen om aan de politieke besluitvorming bij te dragen — en dat geldt niet alleen voor politieke filosofen zoals ik, maar voor alle academici. We moeten durven een positie in te nemen. Individueel weten we zeer weinig, samen weten we veel meer. Daarom moet men naar zijn collega's luisteren, ze raadplegen, hun feedback verwelkomen. Universiteiten zijn nu eenmaal fantastische instellingen omdat daar zoveel kennis en begrip geconcentreerd is.»

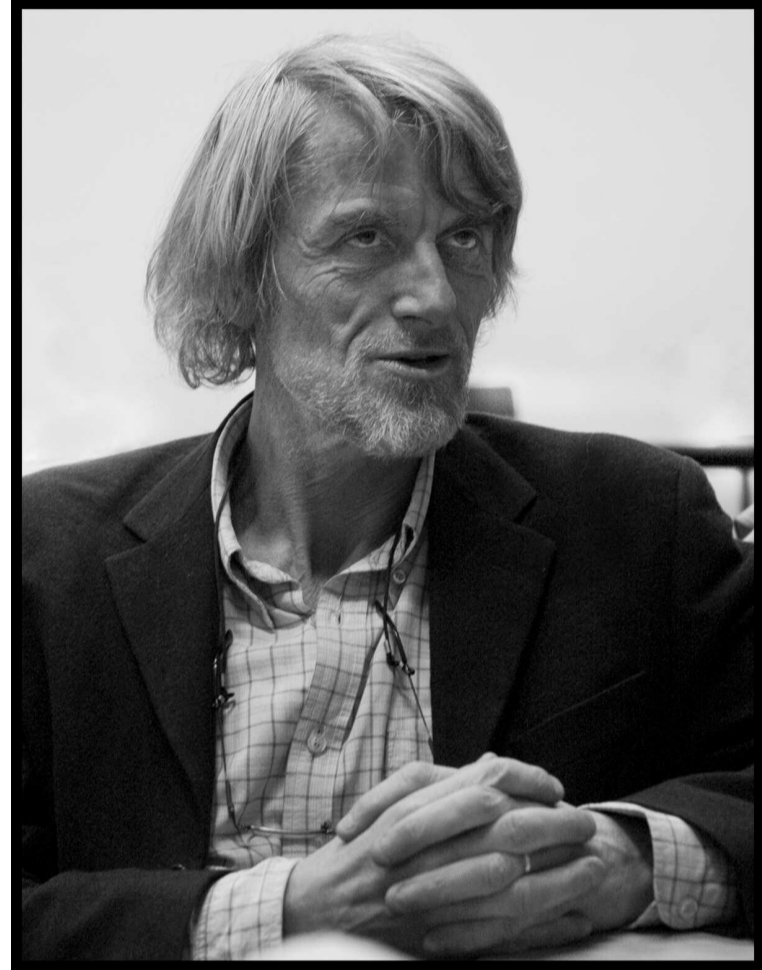
RANKINGS

Veto: Maar een positie verdedigen over wat gedaan moet worden is toch geen objectieve wetenschap?

Philippe Van Parijs: «Inderdaad, het steunt onvermijdelijk ook op waardeoordelen, idealen, ethische beginselen, die men moet durven expliciteren. Daarom vind ik het zo boeiend het vak 'economische, sociale en politieke ethiek' aan mijn 400 derdejaarsstudenten te doceren. Niet alleen academici, maar alle hogeschoolden dragen een bijzondere verantwoordelijkheid om op een goed geïnformeerde, ethisch bewuste wijze aan het democratische debat bij te dragen.»

La masse critique est importante. Il est plus difficile de l'atteindre durablement seul.»

«Ceci est lié à un second point qui peut paraître, à première vue, plus superficiel, voire complètement futile : les rankings des universités auxquels la Fondation universitaire consacre le 20 novembre son septième Ethical Forum annuel. Les critères retenus dans ces classements sont arbitraires et ne reflètent pas la véritable qualité des universités. Mais ils ont un impact, qui affecte leur qualité future. En étant bien classé, on se construit une réputation, on recrute plus facilement de bons étudiants et de bons professeurs. Le ranking est ainsi moins un indicateur de la qualité actuelle ou passée qu'un prédicteur de la qualité future. Lors du premier ranking de Shanghai, j'ai calculé que si l'on comptabilisait l'UCL et la K.U.Leuven ensemble, 'Louvain' devenait la cinquième université de l'Union européenne, après quatre universités britanniques. Et dans le tout récent Times Higher Educational Supplement, l'UCL et la K.U.Leuven sont à nouveau les deux premières universités belges, mais sans sortir isolé-

(Christine Laureys)

«Pour ma part, je ne suis dès lors pas partisan d'un modèle du « tout à l'anglais » dans l'enseignement supérieur. Il y a à cela encore un autre motif. Notre enseignement supérieur a entre autres missions d'alimenter le débat public au

ethical status of the market' en dit jaar 'Justice and democracy'. Binnen dat kader bieden we ook gastspreekers aan.»

«We vergaderen telkens de hele dag en wisselen af tussen Leuven en LLN. Als vergoeding voor de ver-

“Academici moeten hun verantwoordelijkheid opnemen”

sens le plus large. Il serait malvenu de l'isoler linguistiquement dans une sphère qui serait exclusivement internationale. Il est certes important que le milieu universitaire soit, grâce à l'anglais, en contact permanent avec la communauté intellectuelle mondialisée. Mais les universités doivent conserver un lien avec la société, et avec le dialogue permanent entre toutes les couches de la société mène. C'est notamment pour cela qu'il y a deux siècles mes universités sont passées du latin aux langues nationales. C'est aussi pour cela qu'elles ne doivent pas aujourd'hui s'enfermer dans l'anglais.»

Veto: Hoe werkt u zelf concreet samen met de K.U.Leuven?

plaatsing is er een gratis lunch en de reiskosten worden vergoed. Als onderdeel van mijn Francquiprijs in 2001 kreeg ik 1 miljoen Belgische frank voor 'le laboratoire du lauréat'. Ik heb voorgesteld dat geld te gebruiken om samenwerkingsverbanden tussen de Hoover Leerstoel van de UCL en het Centrum voor economie en ethiek van de K.U.Leuven te ondersteunen.»

«Toon en ik zien dat als een eerste stap naar een gemeenschappelijk diploma in 'ethics and public policy'. Mais à chaque jour suffit sa peine.»

Agora

Op de agora of marktplaats wisselen Griekse filosofen ettelijke eeuwen geleden van gedachten. Dit academiejaar doen redacteurs van *la Savate* — de studentenkrant van de Universiteit Catholique de Louvain-la-Neuve — en *Veto* hetzelfde in deze maandelijkse wederkerende rubriek.

Veto verlegt haar grenzen en

publiceert de artikelen al dan niet gedeeltelijk in het Frans. Voor liefhebbers van de Nederlandse taal voorzien we een korte samenvatting in de moedertaal, een uitgebreide vertaling van het stuk vind je op onze website.

In deel twee interviewen we Philippe Van Parijs, een internationaal vermaard filosoof die eigen ideeën heeft over de samenwerking tussen de beide universiteiten.

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

Al de hits,
al het nieuws

Check out
www.mixfm.be

Zet 'm nu ook
op je radio

(advertentie)

Rectorsevaluatie (3): Wat deed Vervenne voor de studenten?

“Betogen is onmogelijk geworden”

Marc Vervenne zal de geschiedenis ingaan als de eerste rector aan de K.U.Leuven die de studenten medebestuur gaf in alle organen van de universiteit. Wie kan hem hierover beter evalueren dan ex-voorzitters van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) die zelf tot in de hoogste organen van de universiteit zijn doorgedrongen?

KEN LAMBEETS & CHRISTOPH MEEUSSEN |

Jeroen Vandromme was de laatste voorzitter van de Kringraad — de raad die zich bezighield met onderwijsbevoegdheden voor de totstandkoming van het centralistische LOKO. In zijn ambtsperiode vonden de vorige rectorverkiezingen plaats. “Met de Kringraad hebben we toen een profiel opgesteld waar de toekomstige rector aan moest voldoen. Eén van de zaken die naar voren kwam was studenteninspraak, een ander de richting die de kandidaten uitwilden met de universiteit. Vervenne scoorde op beide vlakken goed.”

“Ook Bart De Moor deed het niet slecht, maar het was *not done* om opnieuw een burgerlijk ingenieur te verkiezen na acht jaar Oosterlinck. Die had in zijn laatste ambtsjaren nog een grote structuurverandering doorgevoerd. Professoren waren op zoek naar rust.” Frederiek Vermeulen, twee jaar ge-

leden voorzitter van LOKO, vult aan: “Een rector is er niet louter voor de studenten, hij is er voor de hele universiteit.”

“Na Oosterlinck hadden we nood aan iemand die besluiten kon nemen op een pacifistische manier. Daar was Vervenne wel goed in. Hij wil iedereen in het gesprek horen.” meent Vandromme. Vermeulen kan zich daar in vinden. “Als je iets aankaart bij Vervenne, dan doet hij er iets mee. Negen kansen op tien stuurt hij je door naar zijn kabinetschef Freddy Jochmans. Vervenne heeft een heel fundamentele visie op het rectorchap. De rector vervult een ceremoniële functie, hij laat zich omringen met mensen die inhoudelijk sterk in hun schoenen staan. Hij luistert naar wat je zegt en hij heeft de juiste dynamische verbetering. Alleen zou hij hun beleid af en toe meer samen mogen brengen.”

MONDDOOD

In het jaar van Vandromme werd

de rectorsevaluatie uitgetekend. “De bedoeling van Oosterlinck was uiteraard om een rector aan te stellen voor een periode van acht jaar. Je ziet dat duidelijk in de huidige procedure: iedereen gaat er van uit dat Vervenne aangesteld blijft als rector, de evaluatie houdt geen rekening met nieuwe rectorverkiezingen. Ik stel me daar vragen bij.” Vermeulen bevestigt: “Ik heb de decanalevaluatie meegemaakt en die stelde niets voor. Hopelijk wordt de rectorsevaluatie meer dan een formaliteit.”

In tegenstelling tot de verwachtingen is Vandromme niet helemaal overtuigd van medebestuur in alle organen van de universiteit. “Als student moet je niet alles te zeggen hebben. Vakbonden zitten toch ook niet in de ondernemingsraad? Je moet een plaats behouden om te argumenteren. Met Oosterlinck was dat perfect mogelijk.” Heren der wordt wel eens geopperd dat het medebestuur de studenten monddood heeft gemaakt — je kan niet klagen over beslissingen die je zelf mee hebt uitgetekend. “De perceptie van het studentenleven is sterk veranderd. Het rectoraat bezetten of betogen is onmogelijk geworden,” bevestigt Vandromme.

Vermeulen vindt dat niet erg.

Vervenne openhartig in interviews

“Ik ben opgevoed op de boerderij”

Deze week verzamelden we enkele opmerkelijke uitspraken die Vervenne in zijn vier jaar durende rectorchap in interviews heeft gedaan. Een beknopte anthologie.

Op de vraag in welk opzicht hij met het beleid van Oosterlinck wilt breken: “Ik ben geen breker, maar een bouwer. De Leuvense universiteit is de voorbije tien jaren geprofessionaliseerd, op een moment dat dit hard nodig was. De nieuwe bestuursploeg zal geen failliete boedel erven.”

Gevraagd naar zijn jeugd: “Ik ben opgevoed op de boerderij. Daar heb ik geleerd om mijn handen te gebruiken. Ik doe dat trouwens nog altijd graag. Thuis heb ik een goed uitgerust klusatelier om me uit te leven. Toen ik vooraan in de twintig was, heb ik bewust gekozen om volop in de harde realiteit van het leven te gaan staan. Ik was tweeënhalve jaar lang metselaar, vrachtwagenchauffeur en heb een tijdje in een staalgietery gewerkt. Zo’n ervaring verandert je. Mijn zin voor relativering, mijn realistische kijk en het feit dat ik altijd met de twee voeten op de grond blijf, hebben daar hun oorsprong.”

CHAUVINISME

Zijn West-Vlamingen chauvinistischer dan andere bevolkingsgroepen? “Misschien. Al zijn Gentenaars of inwoners van de Kempen even trots op hun streek. Da’s zoals in Congo, daar bestaan ook verschillen tussen de Kasai en den Equateur.”

Over de nieuwe glazen lift in het rectoraat: “Als ik zondagochtend naar het rectoraat kom om wat te werken, geniet ik helemaal bovenaan stiekem van het prachtige uitzicht over de Leuvense skyline.”

Na een loodgieterswerk voor de actie Music for Life: “Ik heb twee sleutels tekort om mijn werk helemaal af te maken. Het kan zijn dat

de afvoer nog een klein beetje lekt. Dat is jammer, want ik ben iemand die graag zijn werk afmaakt.” Profetische woorden?

(KL)

(CHRISTOPH MEEUSSEN)

Splinter

Co-ouderschap

Rector Marc Vervenne houdt van zijn studenten. Niet omdat het zo hoort als bestuurder van een universiteit, maar vanuit een oprechte bekommernis en passie voor de vorming van jonge, kritische intellectuelen. En waar hij kan, geeft hij graag eenieder goede raad mee voor het latere leven, bijvoorbeeld tijdens de proclamaties van laatstejaars.

Het is deze bezorgdheid die hem de steun van de Leuvense studentenraad LOKO verzekerde tijdens de rectorverkiezingen, vier jaar geleden. Dat en de belofte dat studenten bij zijn aantreden in de hoogste raden van de K.U.Leuven mogen zetelen als medebestuurders. LOKO ging gretig in op het voorstel.

Maar de nieuwe positie dwong de studentenraad haar structuren aan te passen. Op zo’n wijze dat het haar nieuw verworven recht en haar torenhoge ambities waar kon maken. Maar in essentiële punten blijft LOKO, na vier jaar, nog steeds in gebreke.

De immense rol van de voorzitter, die op de hoogste universiteitsraden het woord voert, blijft een heikel punt. LOKO staat of valt met haar voorzitter. Hij of zij is de eerste onder de studenten. Een zwak figuur wordt niet ernstig genomen tijdens discussies. Een sterke persoonlijkheid kan al snel tegengewerkt worden. Een voorzitter die amicaal meeheult met de rector en zijn ploeg, is dan weer niet te vertrouwen. Het voorzitterschap dient daarom qua functie ingeperkt te worden. En een grotere controle op zijn doen en laten in die raden is wenselijk.

Het blijft ook moeilijk een evenwicht te vinden tussen de democratische basisprincipes van de studentenkoepel, zoals een soepele informatiedoorstroom, en de belangen van de universiteit. Tijdens het terugkoppelen naar de brede achterban zit er wel eens bewuste ruis op de lijn. Niet alleen is dat een teken van wantrouwen jegens de eigen kringen, het ondermijnt de studentenwerking en haar doelstelling volledig.

Ten slotte is het voor velen niet echt duidelijk welke concrete meerwaarde medebestuur net inhoudt. Vier jaar geleden hebben

worven recht mag je niet opgeven.”

Over de functie van het bestuurscollege is Vermeulen duidelijk. “Het bestuurscollege denkt vooruit, de Academische Raad denkt achteruit. In de Academische Raad gaat ‘t altijd over het verleden. In het College van Bestuur komen nu ook steeds meer vertegenwoordigers te zitten. Dat is nefast voor haar werking.”

Is een student wel capabel om mee te draaien in een dergelijk orgaan? De leden van de raad van bestuur in de bedrijfswereld draaien vaak al enkele decennia mee in het bedrijfsleven. “Goh, ja, de eerste keer op de Raad van Bestuur zit je daar tussen ondermeer Karel Vink, Frans Van Daele, Jef Roos. Die mannen discussiëren niet over details, maar over de toekomst van de universiteit.” zegt Vermeulen. “Het is een hele andere manier van vergaderen. Je moet je dossiers kennen. Als je een punt hebt, wordt er naar je geluisterd. Ik denk niet dat die verantwoordelijkheid ondraagbaar is.”

de studenten er een hoop verantwoordelijkheden bij gekregen, maar wat hier tegenover staat blijft onduidelijk. Het blijft wachten op een voorzitter die aantoonde dat medebestuur loont.

TIENERZWANGERSCHAP

De evaluatie is de uitgelezen kans voor sommigen om duchtig hun mening te geven over de rector. Ook LOKO heeft zijn bedenkingen bij de man. Al kan je door hun positie wel de vraag stellen in welke mate zij zelf niet mee verantwoordelijk zijn voor Vervenne’s beleid en stijl. Hoewel LOKO nauwe contacten heeft met de rector en zij hem dus direct kunnen aanmanen of aanporren, hebben zij dat op enkele uitzonderingen na nooit echt gedaan. Noch intern, noch openlijk. Nochtans hoort dat ook tot hun verantwoordelijkheden. Als de studentenraad nu in volle anonimiteit al haar registers gaat opentrekken — en dat wil ze — dan getuigt dat van slechte smaak en lafheid. Vervenne zou wel nog eens spijt kunnen krijgen van zijn verkiezingsbelofte.

Moet LOKO om die redenen de rector niet evalueren? Neen, dat is het punt niet. De studentenraad moet wel beseffen dat haar punten van kritiek aan geloofwaardigheid inboeten, omdat ze als organisatie zelf niet volledig afgestemd is op medebestuur. Noch wat haar structuren betreft, noch in haar mentaliteit. En wie evalueert, maar zelf nooit echt geëvalueerd wordt door zijn achterban, heeft altijd makkelijk spreken. Het ontbreekt LOKO aan moreel gezag.

Als Vervenne medebestuur ziet als co-ouderschap, zoals hij liet blijken tijdens de opening van dit academiejaar, dan kan je in dit geval spraken van een tienerzwangerschap.

Het kind kan dan wel mooi en schattig zijn, de ouders zijn in dit geval aandoenlijk en bijlange niet klaar voor hun taak. Dat geldt zeker voor de studenten.

MAARTEN GOETHALS |

Deze mening komt van een verbitterde oude zak. Hij en LOKO zijn al lang geen vriendjes meer.

Kersverse secretaris-generaal VVKHO

“Katholieke identiteit is belangrijk”

Wilfried Van Rompaey is sinds 1 september secretaris-generaal van het Vlaams Verbond van Katholieke Hogescholen (VVKHO). “In het veranderende onderwijslandschap nemen heel wat nieuwe spelers vroegere activiteiten van het VVKHO over. Maar wees gerust: we zijn geen overbodig orgaan.”

KEN LAMBEETS |

Veto: Waar houdt de secretaris-generaal van het VVKHO zich zoal mee bezig?

Wilfried Van Rompaey: «Ik heb de leiding over een relatief kleine équipe in het grote VSKO-huis (Vlaams Secretariaat van Katholiek Onderwijs, red.). Zoals andere verbonden dat doen voor het katholieke basis- en secundair onderwijs,

EXPERTISENETWERK

Veto: Wat zijn uw grote doelstellingen binnen uw mandaat?

Van Rompaey: «Vlak voor mijn nieuwe mandaat van start ging, maakte ik een korte tekst met een eerste reflectie over mijn nieuwe job. Die tekst is uitgedeeld aan de medewerkers met de belofte zo snel mogelijk af te bakenen wat we willen verwezenlijken en wat niet. Ik organiseer liever een wat kleiner

band met de professionele bachelors. We bieden juridische ondersteuning aan hogescholen inzake personeel en andere zaken. Ook de lerarenopleiding is een bijzonder studiegebied voor ons. Hiervoor kunnen we samenwerken met onze collega-verbonden: zij komen in contact met onze leraren in spe.»

Veto: Waar plaatst u het VVKHO momenteel in het hoger onderwijslandschap?

Van Rompaey: «Recent kwamen er heel wat actoren bij in het hoger onderwijslandschap. Denk maar aan de expertisenetwerken voor de lerarenopleiding, de associaties, de Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA). Die nemen allemaal taken over die het VVKHO vroeger zelf uitvoerde. Mocht ik vrezen dat de VVKHO zou verdwijnen, dan zou ik hier niet gesolliciteerd hebben. Er rest ons nog meer dan genoeg studiewerk, dat we ter beschikking kunnen stellen van al onze mensen. We vormen een forum waar mensen van verschillende hogescholen samengebracht worden.»

«VVKHO vormt een losse entiteit, we staan op onszelf. Wij hoeven

niet te werken binnen een rigide kader. Wij zijn niet gebonden aan een juridisch kluwen. Daardoor kunnen we soepel en flexibel werken.»

ZUIL

Veto: Is het VVKHO een lobbygroep?

Van Rompaey: «We doen aan belangenbehartiging. In de loop van de jaren is die indirect geworden doordat we niet meer rechtstreeks vertegenwoordigd zijn in allerlei organen. Als wij nota's verspreiden aan onze algemene directeurs, kunnen zij die in de VLHORA verdedigen. Bepaalde van onze medewerkers zitten wel in werkgroepen van de VLOR, maar niet in de raden als zodanig. Ik vind dat niet erg, dat is nu eenmaal de realiteit.»

Veto: Hoe geschiedt het contact met de achterban?

Van Rompaey: «Er is een maandelijks bureauvergadering met de algemene directeurs van de hogescholen. Je zou dat kunnen vergelijken met de Raad van Bestuur (RvB) van de VLHORA. Dat is het contact met de top van de katholieke hogescholen. Voorts is er twee keer per jaar een Algemene Verga-

dering: met naast de algemene directeurs ook de voorzitters van de RVB van de hogescholen en anderen. Tenslotte zijn er een ganse serie werkgroepen met heel wat verschillende benamingen die één ding gemeen hebben: mensen van diverse katholieke hogescholen samenbrengen op een forum waar rond een prangend thema gewerkt wordt. Dat gebeurt vaak onder de vorm van studienamiddagen, studiedagen en congressen om na te denken en dingen bij te leren over thema's die ons aanbelangen.»

Veto: Wat is het belang van de K binnen het VVKHO?

Van Rompaey: «Enkele decennia geleden was de katholieke identiteit vanzelfsprekend. Ik geloof er steevast in dat de katholieke factor nog betekenis heeft. De Kerk is voor veel mensen een ver-van-mijn-bedshow geworden. We pogen meer te doen dan louter teksten te schrijven over de katholieke identiteit. We organiseren specifieke acties voor scholen en laten mensen explicieter nadenken over de katholieke identiteit van scholen.»

“Er rest ons nog meer dan genoeg studiewerk”

organiseren wij initiatieven en activiteiten voor de dertien katholieke hogescholen. Tot en met 31 augustus werkte ik voor de CD&V-fractie in het Vlaams Parlement. Ik richtte er voornamelijk inhoudelijk werk voor de parlementsleden van de Commissie Onderwijs.»

aantal maar dan wel kwaliteitsvolle activiteiten dan honderden activiteiten die enkel dienen om het jaarverslag op te smukken.»

«Ik probeer even concreet te zijn. We moeten de regelgeving die de hogescholen aanbelangt van zeer nabij opvolgen, vooral in ver-

Prijsstijgingen bij studentenrestaurant Alma Geen eurodeals bij McAlma

Studenten die ook vorig jaar al in Leuven vertoefden, werden aan het begin van dit academiejaar verrast door een aanzienlijke prijsstijging bij Alma. Voortaan is eten bij Alma gemiddeld zes procent duurder.

IDE SMETS & RUBEN
BRUYNOOGHE |

In de statuten van Alma staat geschreven dat het studentenrestaurant zich goedkoop en kwaliteitsvol moet profileren. Jef Van Eynde, algemeen directeur Alma, vertelt ons dat er verschillende redenen zijn om de prijsstijgingen te verantwoorden. “Ten eerste krijgt Alma van de K.U.Leuven gedurende vijf jaar een vast bedrag aan subsidies dat ongevoelig is aan de indexering of aan andere welvaartsparameters. Dat is enerzijds een zekerheid; deze vaste bron van inkomsten geeft ons de mogelijkheid een beleid uit te tekenen. Daartegenover staat dat we de kosten van

stijgende grondstof- en energieprijzen zelf dragen. Door de goedkeuring van een nieuwe CAO (collectieve arbeidsovereenkomst, red.) voor horecapersoneel moeten we ook nog een toenemende loonkost in rekening brengen.”

Alma nam deze beslissing in overeenstemming met de K.U.Leuven en studentenvertegenwoordigers die geen graten in de prijsstijgingen zagen. Korneel Caron, studentenvertegenwoordiger voor Alma, was in juli aanwezig op de vergadering die instemde met de prijsverhoging en is overtuigd dat Alma geen geld uit de zakken van de student wil kloppen. Deze stijgingen zijn volgens hem nodig om investeringen te finan-

cieren die op lange termijn de kosten doen dalen. Men werkt namelijk aan een nieuwe centrale in Heverlee die in de toekomst ook de maaltijden voor Alma Gasthuisberg zal bereiden. Dat zou dan een schaalvergroting betekenen die de prijzen op termijn kan drukken.

CONCURREREN

Met de nieuwe prijsstijgingen wordt het verschil met privérestaurants in het centrum niet zo groot meer. Pizza's en pasta's voor vijf à zes euro vormen geen uitzondering. Deze horecazaken moeten het nochtans zonder subsidies en met een heel wat minder uitgebreid cliënteel stellen. Verder zijn, in tegenstelling tot bij Alma, ook het verhuren van hun locatie als fuifzaal en nevenactiviteiten als cateringbedrijf voor hen niet aan de orde. Ook Bert Vandenkendelaere, voormalig studentenvertegenwoor-

diger voor Alma, geeft toe dat het verschil met de privésector steeds kleiner wordt, maar prijsverlagingen zijn volgens hem enkel mogelijk als ook de kwaliteit van Alma er op achteruitgaat. Volgens Michaël Henskens, Almaverantwoordelijke van Gasthuisberg, is het verkeerd om de dingen langs één kant te bekijken: “Maaltijden in de Alma zijn inderdaad bijna even duur als hun tegenhangers in de horeca. Het is echter juist dankzij Alma vzw en haar lage prijzen dat de schotels in privéondernemingen ook zo goedkoop zijn. Zij moeten

Campus Kortrijk (voormalige KULAK, red), die geassocieerd is met de K.U.Leuven, hanteert andere prijscategorieën en zijzelf en de studentenvertegenwoordigers bevestigen dat maaltijden er goedkoper zijn. Volgens Bert Vandenkendelaere wordt dit prijsverschil mogelijk gemaakt door een grotere subsidie door de RvS (Raad Voor Studentenverenigingen). In de studentenrestaurants aan de universiteit Gent is het verschil nog groter. De duurste maaltijd op het menu kost er 3,50 euro, in Leuven is dat 4,90 euro. Voor een spaghetti betaal je er

“Het is dankzij Alma vzw dat de schotels in privéondernemingen ook zo goedkoop zijn.”

immers concurreren met onze lage prijzen.”

De gestegen prijzen zijn één zaak, maar ook de andere basispremisses van Alma die hen verplicht goede kwaliteit te leveren is volgens veel studenten niet vervuld. Een student: “Almamaaltijden zijn wel okee, maar nooit echt lekker.” Andere studenten hebben het ook over de eentonigheid van het wekelijkse Alma menu en stellen vast dat gezonde maaltijden steeds het duurst zijn.”

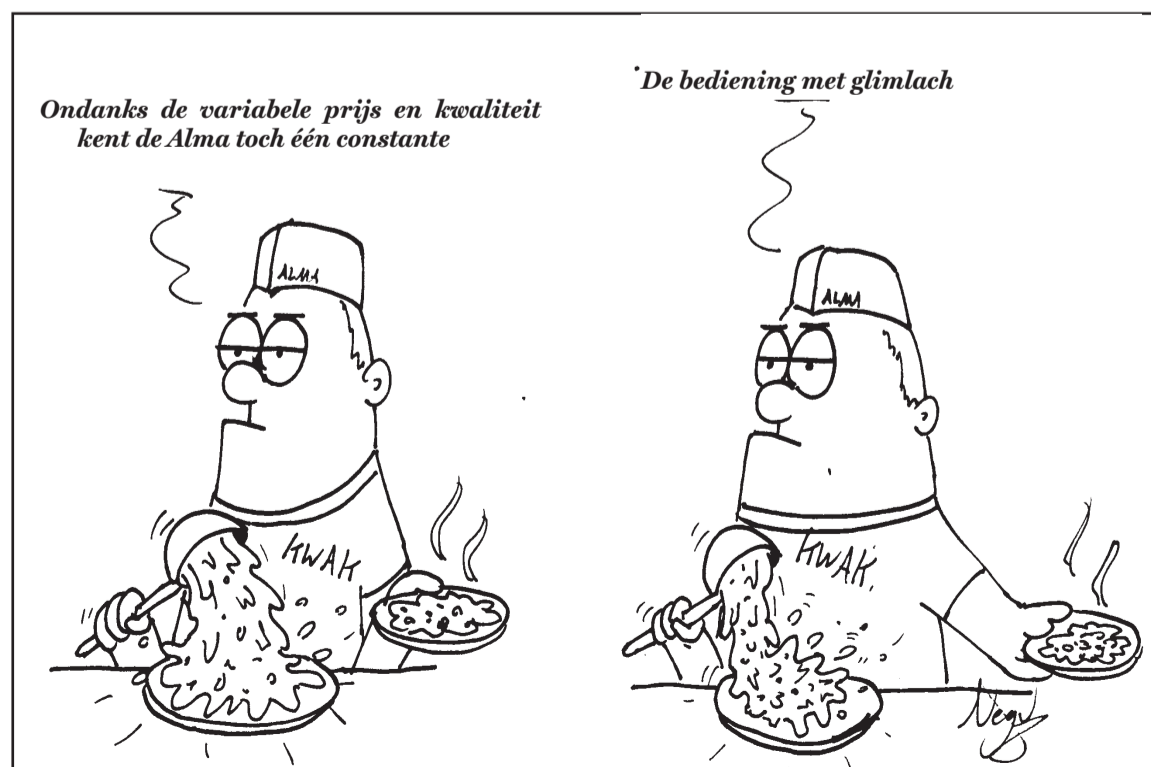
Ook in de toekomst zal het een uitdaging worden om verdere prijsstijgingen te vermijden. Jef Van Eynde: “De barema's voor horeca personeel zijn aan een inhaalbeweging bezig. We gaan een stijging tegemoet. Ik heb ook al openlijk gezegd aan de sociale partners dat daar een oplossing voor moet worden gezocht, want dat kan niet aan de verkoopszijde worden doorgerekend.”

KORTRIJK

Een bezoekje aan studentenrestaurants in andere steden leert ons dat het daar wel goedkoper kan.

net zoals hier ook gemiddeld 2,80 euro. Dat verschil is eveneens te verklaren door meer subsidies vanuit de universiteit zelf.

De communicatie van deze prijsstijgingen naar de studenten toe werd volledig uit het oog verloren. Terwijl men de vorige jaren er een gewoonte van maakt om zelfs prijsstijgingen van vijf eurocent aan te kondigen, werden studenten nu volledig in het ongewisse gelaten. Laat staan dat er informatie voorhanden was die de stijging duidde. Zowel de directie van Alma zelf als de studentenvertegenwoordigers geven toe dat er hier tekort geschoten is. Een tekenend voorbeeld hiervan is terug te vinden op de Alma website. Onder de FAQ's vindt men de volgende vraag terug: “Hoe wordt de prijs van een maaltijd bepaald?” Een deel van het (verouderde) antwoord gaat als volgt: “Dit jaar zijn bij de prijsaanpassing een aantal successhotels goedkoper geworden. Dit geldt voor stoofvlees, kipfilet, koninginnenhapje en een grote spaghetti.” In werkelijkheid zijn deze schotels duurder geworden.

Stadsgenoten (2): Chinezen

Studie van de kleine keizers

Leuven huisvest meer dan 150 nationaliteiten. Daaronder ook Chinezen, die steeds vaker in het straatbeeld opduiken, maar toch nog op de achtergrond blijven. Veto laat u niet langer in het ongewisse.

LIESBET COOLEN & CHRISSE LIBERT |

Aan de K.U.Leuven alleen al, Groep T en de KHLeuven niet meegerekend, studeren een driehonderd Chinezen. Dat is de grootste delegatie van internationale studenten uit niet-EU-landen. Hoe komt het dat ze naar hier komen?

Ching Lin Pang, sinologe: "Sinds Deng Xiaoping de modernisering van China een start heeft gegeven, zijn er voor studenten veel meer mogelijkheden om de grens over te trekken. Daarvoor werd de internationale en zelfs interne mobiliteit van de Chinese burgers zwaar beperkt. Nu ziet de communistische overheid de voordelen van mobiliteit in en moedigt studentenmigratie zelfs aan met hun typische sloganbeleid. Eén van die slagzinnen is "steun internationale studies, moedig terugkeer aan en garandeer bewegingsvrijheid."

"Sinds 1992 ziet de groep Chinese migranten er wel anders uit. Terwijl het eerst een zeer selecte groep was, heeft nu een hoger aantal studenten de kans om te vertrekken en komen ze uit uiteenlopende regio's. Dat heeft voornamelijk te maken met de grote economische groei. Bovendien is "de generatie van de kleine keizers," de kroost van het éénkindbeleid, nu volwassen geworden. Als enig kind hebben ze altijd veel aandacht van gekregen en hun ouders zullen er alles aan doen om hen naar het buitenland te sturen, als ze daarom vragen."

KAPITAAL

Studeren in het buitenland verleent je ook een groot sociaal kapitaal. Een studie in het Westen is de ultieme kans om Engels te leren en taalvaardigheid levert in China prestige op. "Wie Engels kent, maakt het bij ons sneller tot een echte businessman", benadrukt Li Kaifeng, student Letteren, op ernstige toon. Los van het sociaal en economisch aanzien dat ermee verbonden is, speelt studeren op zich bovendien een zeer belangrijke rol, zeker in het Confuciaanse denken, waar eerbied voor leermeesters tot de traditie behoort. "In China gaan we niet

zo veel uit," vertelt Xie Bing Ling, studente Westerse Literatuur. "Er wordt van ons verwacht dat we al vanaf jonge leeftijd hard werken. Onze studie is onze enige verantwoordelijkheid: dat is een van de stereotiepen waar onze ouders nog steeds hoog mee oplopen."

Uitgaan zoals wij dat kennen, is in het Chinees studentenleven sowieso niet ingeburgerd. In Peking en Shanghai, de twee grootste universiteitssteden, vind je weinig kroegen en discotheken, maar eerder flashy bars in chique hotels, gericht op een ouder en reeds verdienend publiek. "De mentaliteit is stilaan aan het veranderen," aldus Ching Lin Pang, "maar voorlopig komen ze nog liever samen op dinersparties om er te koken en te babbelen." Tussen pot en pint? "Op vlak van alcohol bestaat er nog steeds een genderkloof: jongens drinken wel, maar meisjes hebben die gewoonte niet."

LIJKEN

Wil dat zeggen dat het studentenleven in China naar onze normen saai is? "Integendeel," getuigt David Belis, oud-student sinologie die zelf een maand in Peking heeft gehuisd en in Leuven actief is in Chinese kringen. "Veel van mijn Chinese vrienden vinden het hier eerder doods. Zij zijn een veel bruisender leven gewoon: waar zij wonen loopt

"Jongens drinken wel, meisjes hebben die gewoonte niet"

het op straat vol met volk, kom je overal markten en kraampjes tegen, zie je in parken mensen tai chi beoefenen. Het is er veel drukker en levendiger. Toen ik terug in Leuven kwam, zag ik precies allemaal levende lijken om me heen."

De kalmte die ze hier vinden, spreekt sommige studenten, zoals Xie Bing Ling, nochtans wel aan. "Belgen zijn veel rustiger en beleef-

der. Ze tonen belangstelling voor elkaar en vinden ook meer tijd om zich te wijden aan hun interesses. Tijdens de schilderlessen die ik hier volg, zit ik samen met heel veel leerlingen, van jong tot oud, die allemaal aanwezig zijn omdat het hen interesseert. Dat is in China niet zo gebruikelijk."

Nochtans is het vooroordeel dat westerlingen egoïstisch en indi-

vidualistisch zijn bij veel Chinezen nog erg levendig. Belis: "Een belangrijk punt waarop de Chinese cultuur van de onze verschilt, is die van de wederdienst. Wanneer je een Chinees een verzoek doet, zal hij zich moreel verplicht voelen om er gehoor aan te geven en verwacht hij hetzelfde terug. Maar omdat wij die vorm van schaamte in sociaal verkeer niet kennen, geven we hen

EXPERTISE

De meeste Chinese studenten volgen een master- of doctoraatsopleiding, overwegend in praktische en technische richtingen. Veel van hen schrijven zich dan ook in bij Groep T. Ching Lin Pang: "In een snel evoluerend China hebben ze dringend nood aan mensen met een opleiding in onder andere economie en marketing. Ook hotelmanagement ligt in de markt omwille van de toeristische boom die het land doormaakt." Maar welke weg gaan ze uit met een diploma op zak? "Veel hangt van het land zelf af," legt Pang uit. "China zelf wil zijn talenten natuurlijk graag terug, maar landen als de VS en Australië zetten tegenwoordig campagnes op die Chinezen moeten aanmoedigen om er te blijven. Zo hebben ze een dubbel voordeel: ze krijgen niet enkel de inschrijvingsgelden, maar meteen ook de expertise van degene die ze opgeleid hebben. In Europa heb je voorlopig echter minder kansen om je als Chinees blijvend te vestigen."

Postvak In: Els in Boedapest (3)

La vie en hongroise

Ik verblijf ondertussen al bijna twee maanden in de hoofstad der Magyaren. De taal spreken doe ik (nog) niet, maar ik heb toch al heel wat gezien. Gebouwen, voornamelijk. Tijd om ook mijn oor eens ergens te luisteren te leggen.

ELS DEHAEN |

Vooraleer liefhebbers van de Franse taal mij een boze lezersbrief sturen: ja, het is niet hongroise, maar hongrois. En waarschijnlijk beter nog en Hongrie. Ik ben me er van bewust. Mes excuses. Het wordt zo dadelijk duidelijk. Ik be- loof het.

MUSICAL

In een opwelling liet ik mij door

mijn kotgenoten overtuigen tot een avond Hongaars vermaak met de musical *Piaf Piaf*. Ziedaar al meteen de ontrafeling van mijn Franse poging tot humor. De avond was gewijd aan leven en werk van Edith Piaf. Een reeks - in Hongarije ongetwijfeld bekende - musicalsterren bracht haar hits, ondersteund door een live orkest.

En ja, ze brachten ook *la vie en rose*. Of althans de Hongaarse variant daarvan, want Hongaren dub-

ben alles. Echt alles. Ook op televisie, gaande van *Gilmore Girls* tot *Az Simpsons család*. Ze zouden maar eens per ongeluk Engels leren.

CHOREOGRAFIE

Volledig op non-verbale communicatie aangewezen liet ik mij leiden door enerzijds de taal der muziek en anderszijds de wervelende choreografie. En dat lukte prima, want ik heb mij werkelijk geen seconde verveeld. Later vernam ik van mijn Hongaarse vrienden dat ze eigenlijk de plot ook niet echt begrepen. Veel heb ik dus niet gemist.

Kortom, een schitterende avond, en dit voor een luttel 1000

forint (ca. 4 euro). Het was dan ook de generale repetitie. Maar veel was daar niet van te merken, want alles was van begin tot einde perfect in orde, het vakkundig afgerichte mini-hondje inclusief, wiens enige taak het was zo schattig mogelijk te zijn. Hetgeen het met verve deed.

Het doek viel wat mij betreft dus veel te vroeg. Maar aangezien dit echter een week was waarin velen onder ons tussentijdse testen hadden aan de universiteit, ontbrak ons de tijd om nadien het bruisende nachtleven in te duiken. We beloofden onszelf dit goed te maken zo gauw de kans zich daartoe aandient.

Wanneer de vrijdag daarop de mogelijkheid biedt deze belofte in te lossen, blijkt het een echte gure winteravond. Geen waarin we het kunnen opbrengen het huis te verlaten. Vol nostalgie halen we een

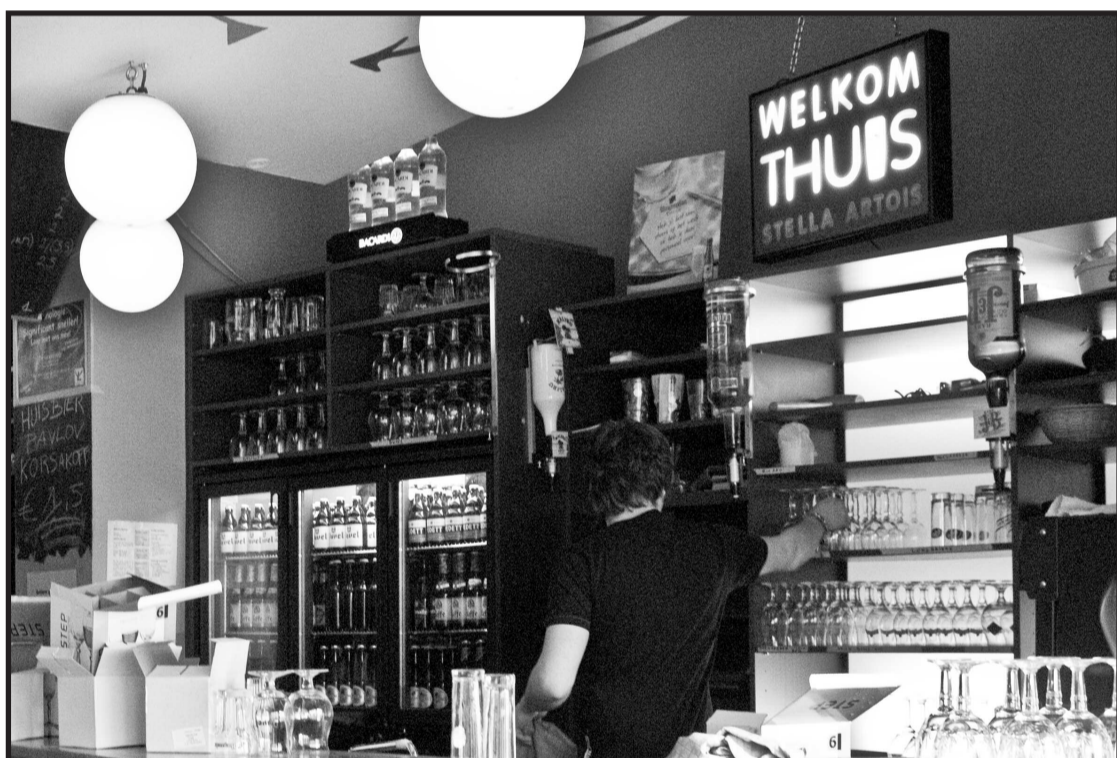
verschrikkelijk ouderwets bordspel boven: Monopoly. Jawel, dat hebben ze ook in Hongarije. Het duurste hotel zet je er echter niet op Brussel Nieuwstraat, maar op Dunakorzó (aan de oevers van de Donau) en een kanskaart heet er *zerencskártya*. Prijzen vind je in forint, ook al moet je eigenlijk met monopolygeld betalen. Hongaren zijn zelfs chauvinistisch bij Monopoly.

Wat ik vergeten was - of waarschijnlijk verdrongen had - uit mijn kinderjaren, is dat Monopoly on-eindig lang duurt. En dat iedereen altijd vals speelt, vooral degene die de bank is (en dan klagen wanneer hun eerste minister bekend dat hij jarenlang heeft gelogen over de erbarmelijke staat van hun economie). Desondanks een zeer aangename avond. Wat een wonderlijk land is Hongarije toch!

Vrijdagavond "welkom thuis"

Door
Christine Laureys

Gili op Ekonomika's Humortilium Een goochelaar met grappen

Voor de eerste editie van Humortilium van dit jaar versierde Ekonomika een optreden van stand-upcomedian/goochelaar Gili, pseudoniem voor Lieven Gheysen. Een goede keuze, zo bleek, want de West-Vlaming wist met zijn priemend blauwe ogen en imposante haardos de zaal wel degelijk te betoveren.

BET BOSSELAERS & MAUD OEYEN |

Veto: *Comedy heeft de laatste jaren een enorme boost gekend. Merkt u daar veel van?*

Gili: «Er is inderdaad een boom en dat is echt de max. In het begin waren we met zo weinig. Je had Nigel Williams, je had Raf Coppens en nog een aantal grote namen. Tegenwoordig slaat het dan weer wat door naar de andere kant: iedereen die bij wijze van spreken een microfoon kan vasthouden, denkt dat hij een comedian is. Er zijn er die na twee of drie maanden oefenen al een avondvullende show brengen. Dat vind ik wel een beetje arrogant.»

Veto: *Aan wat herken je de echte co-*

median dan?

Gili: «Het belangrijkste is natuurlijk; je moet gewoon grappig zijn. Dat lijkt misschien voor de hand te liggen bij stand-upcomedy, maar veel gasten vergeten dat. Het is ook een kwestie van ervaring. Je moet inschatten hoe het publiek zal reageren, je moet alles in de hand houden. Xander De Rycke was achttien jaar toen hij de Comedy Casino Cup won, dat is natuurlijk ook een *snotneus*, maar die is wel geweldig grappig, en bovendien professioneel bezig.»

OEVERLOOS

«Tegenwoordig is de zogenaamde *toomler* heel populair. Je vertelt niet echt grappen, maar de manier

waarop je je verhaal brengt is gewoon om je te bescheuren. Een beetje de stijl van Wim Helsen. Jammer genoeg komt dat bij sommigen gewoon neer op oeverloos lullen. Ik vind dat je echt wel iets moet kunnen voor je de tijd van mensen begint op te eisen.»

Veto: *U combineert stand-upcomedy met goochelen. Dat gebeurt niet vaak.*

Gili: «In Vlaanderen ben ik de enige die met comedy bezig is in het goochelcircuit. Ik ben begonnen als goochelaar. Toen ik op mijn achtste een trukendoos kreeg van Sinterklaas wist ik al dat ik goochelaar wilde worden. Omdat mijn ouders vonden dat ik eerst een 'echt' diploma moest halen, ben ik ergotherapie gaan studeren. Ik heb een tijd als opvoeder gewerkt. In 1986 ben ik halftijds gaan werken om te kunnen goochelen, en een paar jaar later ben ik helemaal gestopt.»

«Ik heb wel altijd grappen in

mijn optredens gestoken, maar op een bepaald moment ben ik echt op de trein van de comedy gesprongen. Ik dacht: 'Ik heb iets visueel, die gasten hebben dat niet.' Maar toen ben ik *knal* op mijn bek gegaan. Ik voelde mij heel erg naakt zonder kostuum, in die andere context. Ik heb er dan weer meer trucs bijgehaald, en op die manier lukte het wel.»

TELEPATHIE

«Ik hou me veel bezig met mentalisme en telepathie. Ik wil dat soort dingen ontmaskeren, ontsluiten, met behulp van psychologie, manipulatie, suggestie. Men zegt wel eens dat het oudste beroep ter wereld dat van *prostitutie* is, maar daar twijfel ik aan. Zelfs in de alleroudste culturen had je al medicijn dokters. Zij die in contact kunnen treden met 'de andere kant.' Nu zijn er boekjes die heel de boel haarfijn uitleggen. Als je weet hoe dat allemaal in elkaar zit, zie je

in dat het om puur bedrog gaat.»

«Ik begin mij meer en meer te ergeren aan dat gedoe. Een pipo op VTM die kan communiceren met je overleden nonkel; de baby-fluisteraar; het zesde zintuig; staaltjes bronwater die verkocht worden als 'holy spring water'. Daar moet je met de grove borstel door. Je kan mijn show opvatten als een strijdplan tegen alle charlatans die zich bezighouden met het paranormale. Het is al grappig op zich als ik al die kutverhalen vertel. Af en toe leg ik ook uit wat er precies gebeurt: waardoor ontstaat dat paranormale effect eigenlijk?»

Veto: *Treedt u alleen op in Vlaanderen?*

Gili: «Deze show doe ik ook in het Engels en het Frans. In België leven van variëte alleen is onmogelijk. Er zijn wel comedy clubs, maar daar kan je niet van leven. Een show als deze *marcheert* overal, in Holland, Frankrijk, Engeland. De combinatie die ik breng blijft ook origineel; er is nog steeds niemand anders die zich bezighoudt met comedy én goochelen.»

Politie en buurtbewoners over last 24 urenloop

Een rustige, sportieve nacht

"Het zou me al enorm verbazen als u mensen vond die klachten hadden over de 24-urenloop" krijgen we te horen van een vrolijke politiemann. De uitspraak is wel terecht: rond tien uur 's avonds wordt er dinsdag in Heverlee overgeschakeld naar 'zachte achtergrondmuziek,' na half twaalf wordt de knop dan tot zeven uur 's morgens volledig dichtgedraaid. Inclusief megafoons.

SANDER RAEYMAEKERS & RUBEN BRUYNNOOGHE |

De preventieve maatregelen die de politie ook dit jaar heeft getroffen zijn al voor het derde jaar op rij van kracht. "U zou eens reacties moeten vragen van vier jaar geleden: Het geluid weerkaatste enorm tegen de woonblokken, de situatie zorgde voor te veel overlast". De DJ-contest die enkele ja-

ren geleden de 24- urenloop zou gaan voorzien van muziek was de druppel die één of andere emmer deed overlopen. "We hebben daar paal en perk aan moeten stellen. Het is immers een sportevenement, geen grote openluchtfuif." Het begrip bij de organisatoren was groot en daar is de politie erg tevreden over. "We zitten niet langer tegenover elkaar, maar echt naast elkaar. De vergaderingen die

we hebben zijn constructief en in het geheel niet geladen."

KLACHTEN

De LOKO-sportsite ligt er dan ook niet om: de woorden 'een rustige, maar sportieve nacht' toont de gewillige medewerking van de organisatie ten volle. Nergens wordt er geklaagd over de toch wel 'strengere' normen. "U mag dat streng noemen, maar ik wil er wel op wijzen dat ze voor alle openluchtevenementen gelden in Leuven." Of de ladenkast met klachten van vier jaar geleden dan boordevol zit weet de agent niet meer, maar dat de geluidsoverlast niet meer te negeren viel was blijkbaar wel een feit.

BETUTTelen

Waarom er dan vooral de laatste jaren zo hard gefocust wordt op preventie wordt toegeschreven aan een mentaliteitswijziging. "De politie heeft een totaal andere manier van werken vergeleken met twintig jaar terug, hetzelfde valt te zeggen over de studenten." Als we dan vragen wat er precies veranderd is aan de studenten krijgen we de raad het aan de studenten van twintig jaar geleden zelf te vragen. "Er is trouwens nooit 24 uur lang muziek gedraaid op dat evenement en we werken nu al ongeveer acht jaar aan een intensieve samenwerking met de studenten zelf. We willen niet betuttelen, maar veeleer tezamen werken aan veiligheid met een grote V". Nu zit het volgens de politie wel goed met de 24-urenloop inzake overlast, dankzij het grote begrip bij de omwonenden: "We mogen natuurlijk niet loslaten, want anders

gaat het sowieso weer uit de hand lopen."

SCABREUZITEITEN

Klachten over de 24-urenloop vinden is ons dan inderdaad ook niet gelukt: reacties bij verschillende leeftijdsgroepen varieerden van "Ik zie daar geen graten in" tot "Ik heb geen klachten meneer, loopt gulle maar." Een enkel koppel dat al vijf jaar in de buurt woonde kon zich ook geen extreme scabreuziteiten herinneren: "Nee, dat heeft ons eigenlijk nooit gestoord hoor." Over hun mening mogen we dit jaar alvast gerust zijn en ook wat betreft de rest van Heverlee mag de organisatie gerust op beide oren slapen. Dat kunnen we echter niet zeggen van de overwinningsestjes in de fakbar achteraf: "De klachten die we nu binnenkrijgen gaan vooral over de fakbars." Het overleg kan alvast van start gaan.

Kringen bereiden 24 urenloop voor

Bloed, zweet en tranen

Omdat we niet zo van bloed houden en huilen in deze macho-maatschappij niet meer wordt geapprecieerd, besloten we eens van het zweet te proeven dat de kringen zich niet besparen in hun voorbereidingen op de 24 urenloop.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Het lijkt een normale dinsdagavond in Leuven, maar even daarbuiten op de loop piste in Heverlee gonst het van de bedrijvigheid. Loper na looper zoekt voorbij onze ogen, aan een rusthokje verzamelt een groepje jongelingen. Het blijkt Apolloon te zijn die, om de grootste drukte te vermijden, zich al rond zeven uur 's avonds voorbereidt. Het troepje is maar met acht en blijkt vooral uit eerstejaars te bestaan. "Het zijn nu vooral de eerstejaars die trainen, de anderen doen dat toch uit zichzelf." De oefeningen zijn niet gericht op prestatieverbeteringen maar lijken meer op een soort 24-urenloop infosessie. Het looppniveau kunnen we zelfs nog bijhouden en de gemoeidelijkheid zit er duidelijk in. Wanneer wordt overgegaan op oefeningen als 'hakbil' en andere darte huppelpasjes zien we vanuit onze ooghoeken dat een bijzonder grote roedel sporters zich aan de rand van de piste heeft opgesteld.

Het is Medica met een groep van om en bij de 80 enthousiastelingen. Buiten het feit dat we een jeansbroek dragen en geen sport-

schoenen hebben, verdwijnen we volledig in de massa. Terwijl de groep, door haar grootte stukken minder efficiënt dan Apolloon, begint te lopen, benaderen we de trainer. "Ik heb me laten vertellen dat de groep iets groter is dan vorig jaar. Het is goed dat het enthousiasme groeit, maar ik denk dat er maar weinig zijn die alle zes trainingen hebben gevolgd". De ambitie blijft beperkt tot de derde plaats, aan de hegemonie van VTK en Apolloon wordt niet getornd, zo lijkt.

OLYMPISCH

Rond acht uur wordt het een soepje. We zien de ongeveer gelijktijdige aankomst van VTK, Psychologie en Pedal terwijl de dokters van Medica nog steeds rond de piste hossen. Pedal blijkt het stoutmoedigst te zijn, in hun enthousiasme geven ze zelfs te kennen hun zinnen te hebben gezet op de eerste plaats. Om die droom te realiseren hebben ze maar liefst zes speed teams opgesteld. Het contrast kan niet groter zijn wanneer we de drie eenzaten van Psychologie ontdekken tussen de massa. "Als we beter doen dan de voorlaatste plaats kunnen we al van

een succes spreken." De bescheidenheid ontroert ons. De Olympische gedachte waarbij deelnemen belangrijker is dan winnen, is duidelijk nog niet dood.

VTK is vandaag niet alleen aangetreden met een speed team, maar ook met haar tragere troepen. "Start-to-run is voor de student die wel wil lopen maar nog geen conditie heeft. Deze jongens ga je normaal gezien niet op de piste zien tijdens de 24 uren. Eigenlijk hoor ik daar ook thuis, maar geen enkele andere trainer kon vandaag opdagen."

Na een zoveelste beginnende training hebben we geen zin meer om nog te stretchen. Een lichte kramp in ons bovenbeen vertelt ons dat we beter naar huis gaan. De 507 meter asfalt blijkt een plek voor sportieve helden. Gelukkig is lopen niet het enige waar het om draait. Het intensief bezoeken van de eetstalletjes lijkt wat meer spek voor onze bek.

Het geheim achter het VTK succes op de 24 urenloop

... EN ONZE BESTE LOPER ZAL ALS BELONING EEN KUS KRIJGEN VAN EEN ÉCHT MEISJE!!!!

Ook 24-uren in Louvain-la-Neuve

Europa's tweede bierfeest

24 uur dapper rondjes draaien, niet enkel in Leuven is men daar gek genoeg voor. In Louvain-la-Neuve draaien de studenten hun hand niet om voor een lus van maar liefst vier kilometer. Op de fiets welteverstaan.

ERIC LAUREYS |

Les 24h de Louvain-la-Neuve zijn een begrip in Wallonië, en ver daarbuiten als we organisator Senne Van Dyck mogen geloven. "Een dikke 50.000 mensen zakken deze week naar dit kleine universiteitsstadje af. Les 24h staat naast het driftig pedaalgedeelte van de deelnemers ook garant voor kolossaal veel biergebruik." Geen twijfel van onze kant, de cijfers spreken boekdelen. In het bewuste etmaal vloei-

en er doorgaans zo'n 200.000 pintjes van vat naar keel. De organisatoren gaan er prat op na Bierfesten het grootste bierfeest van het Oude Continent te huisvesten.

FOLKLORISTISCH

Wat er ook van zij, gefietst wordt er ook zonder mate. In totaal nemen 89 fietsploegen deel, onderverdeeld in drie categorieën. Het grootste aantal deelnemers valt in het vak van de folkloristische fietsen. Nuchter zijn is geen voorwaarde om met

deze aangeklede fietsen een rondje af te malen. Om één uur hangen deze fietsers hun ros al aan de haak om de verloren vloeistoffen te recupereren. Een tweede groep bestaat uit de zogenaamde humanitaire fietsen. Per afgelegd toertje wordt een bepaald bedrag aan een goed doel geschonken. De ware rouleurs komen natuurlijk ook aan hun trekken in de echte fietscompetitie.

Ploegen zijn er van diverse pluimage. "Elke franstalige universiteit vaardigt wel een ploeg af" aldus Senne Van Dyck. "Onze hoop op Vlaamse teams is totnogtoe ijdel gebleken, maar jullie zijn van harte welkom." Deelnemers komen uit clubs, faculteitskringen, projectko-

ten of gewoon vriendengroepen. In tegenstelling tot de Leuvense 24 urenloop, zijn er ook personeelsploegen en gewoon inwoners van de stad die een gooi doen naar de overwinning.

WAPENSTOK

Nog in tegenstelling tot de manifestatie aan het sportkot, mag er in Louvain-la-Neuve wel muziek gemaakt worden van 's avonds laat tot 's morgens vroeg. De politie is over de taalgrens blijkbaar milder: zolang de 92 decibelgrens niet overschreden wordt, blijft de spreekwoordelijke wapenstok op zak. "Dat is ook logisch," legt Senne uit. "Les 24h leggen stad en universiteit allerminst wind-

eieren, wel integendeel."

De hulpdiensten zijn alvast uitstekend voorbereid. Een tiental ziekenwagens en 150 ziekenbroeders staan klaar om de minder fortuinlijke fietsers en drinkers op te vangen. Met 260 politiemannen zal het straatbeeld alvast blauw kleuren. Enkele duizenden vrijwilligers helpen mee om alles in goede banen te leiden. Volgens Senne zijn zij van cruciaal belang. "Studenten luisteren al sneller naar hun leeftijdsgenoten dan naar een wildvreemde oudere persoon. Samen met een pak maatregelen om overmatig alcoholgebruik tegen te gaan, zijn we er zeker van dat deze editie er eentje wordt om in te lijsten."

Inter Pares (3): Apolloon vs. VTK

“Het moet sportief blijven”

Preses ben je niet alleen. Om dat even in de verf te zetten, nodigt Veto elke twee weken enkele onder de velen uit voor een pittige babbel of gewoon een vertrouwelijk gesprek. Deze week is het de beurt aan Apolloon (Maarten Fonteyne) en de Vlaamse Technische Kring (Jonas Boonen).

ALEYDIS NISSEN |

Veto: Waar waren jullie vorige dinsdag omstreeks negen na negen?

Jonas: «Deze week was ik fishsticks aan het eten en filmpjes aan het zien met mijn schachten.»

Maarten: «Ik had een basketbalmatch om zeven uur.»

Veto: Maar jullie moeten toch bezig zijn met de 24-urenloop! Wanneer gebeuren die voorbereidingen dan?

Jonas: «Wat betreft het lopen zijn we de eerste week van het academiejaar begonnen met het samenstellen van de speedyteams. Nu zijn ze met een veertigtal. Op moeilijke momenten tijdens de 24-urenloop belen we de speedyteams wakker en hopen we dat ze snel komen versterken. Deze week zijn we dan in alle

team op de momenten waarop we een paar rondjes achterstaan. Zij kunnen dan het gat dichtten. Tot slot hebben we ook nog een noodteam. Die zetten we 's nachts in of op momenten dat er weinig lopers zijn. Wat ons standje betreft zijn we wat laat in gang geschoten. Dat van VTK is uiteraard altijd mooier dan dat van ons. We gaan dus niet echt voor de prijs. Maar we zijn er nu mee bezig om toch ook een mooi en aangenaam standje te maken.»

Veto: Mag elk van de leden deelnemen of worden mindere lopers reeds bij voorbaat uitgesloten?

Jonas: «Bij ons mag iedereen lopen maar trage lopers doen uit zichzelf meestal niet mee. Ze hebben schrik zo het gemiddelde naar beneden te halen. Het is onze taak hen aan te

soms wel tussen die een zeer trage tijd hebben en dat haalt dan het gemiddelde naar omlaag.»

Veto: Hoeveel rondjes wil je zelf lopen?

Maarten: «Vorig jaar heb ik er vijf gelopen. Maar misschien moet ik dit jaar zeven proberen voor een gratis T-shirt.»

Jonas: «Ik heb er ook een vijftal gelopen. Dit jaar moeten dat er tien à vijftien zijn.»

Veto: Vrezen jullie vooral elkaar? Of wordt het toch uitkijken voor andere kapers op de kust?

Maarten: «Ik denk dat we zoals elk jaar vooral elkaar vrezen. We zijn wel blij dat VTK zo zijn best doet om mee aan de top te staan. Zo hebben we elk jaar een heel spannende wedstrijd die pas in de laatste momenten wordt beslist.»

Jonas: «Ja, daar ben ik het helemaal mee eens. Pedal (peda-alliantie Leuven), LBK (landbouwkring) en Ekonomika strijden onder elkaar voor de derde en vierde plaats. Ze blijven meestal toch een zestigtal toeren van de tweede plaats verwijderd.»

Maarten: «Vorig jaar was LBK wel heel goed. Ze zijn met minder dan 1000 studenten. Medica die met drie keer zoveel is, was bijvoorbeeld toch maar zesde.»

MASSAGE

Veto: Belonen jullie zelf jullie lopers?

Maarten: «Als wij winnen geeft onze decaan altijd twee vaten.»

(WIM DRIESSENS)

Jonas: «Wij gaan vanaf dit jaar proberen de mensen die 's nachts komen lopen te belonen, want die hebben het toch altijd het moeilijkst, met soep en misschien ook bonnekes.»

Maarten: «Op jullie affiche stond toch ook dat de vijf snelste een vat krijgen?»

Jonas: «Ja, we hebben een paar nieuwe concepten. De groep van vijf snelste vrienden die zich inschrijven en de meeste toertjes onder de 1'30" gelopen hebben, krijgen een gratis vat.»

Maarten: «Bij ons krijg je een T-shirt wanneer je zeven toeren hebt gelopen. De studenten kinesitherapie verzorgen bovendien de massagestand van LOKO. Voor elke twee massageshiften geven we hen ook een T-shirt.»

Veto: Bestaat er eigenlijk wel enige vijandigheid tussen jullie?

Jonas: «Natuurlijk is er vijandigheid. Het moet alleen sportief blijven.»

Maarten: «Bijvoorbeeld met lied-

jes kunnen we elkaar jennen.»

Veto: Zing!

Maarten: «Mijn favoriet: 'Al wie dat niet springt, al wie dat niet sprint is VTK', terwijl het hele Apolloonstandje springt.»

Jonas: «Ik zen niks, ik kan niks, ik ben van Apolloon. 'Het zal sowieso hard gespeeld worden. In het verleden zijn er wel zaken gebeurd, zowel bij Apolloon als bij VTK die eigenlijk niet door de beugel kunnen. Zo werden er stokken gegooid naar de concurrerende lopers. Of gingen er mensen lopen voor een andere kring aan een slakkentempo om zo de gemiddelde tijd te doen dalen. Ik ben al blij als zulke dingen niet gebeuren.»

Maarten: «Een paar jaar geleden had VTK het thema Middeleeuwen voor hun standje. Toen hing er een strop met een mannetje in Apolloontrui aan hun kasteel. Dat vond ik wel grappig en goed gevonden. Dat is concurrentie zonder vijandigheid.»

“Ik zen niks, ik kan niks, ik ben van Apolloon”

lessen aan het rondgaan om mensen te sprokkelen en reclame te maken.»

Maarten: «Wij zijn ook vandaag begonnen met rond te gaan in de lessen en we hebben vorige week de eerste training gehad. We hebben ook een lijst laten rondgaan voor degenen die denken goed genoeg te zijn om mee te lopen in een speedy-

moedigen om toch te komen om sfeer te maken en te komen supporteren.»

Maarten: «Iedereen mag lopen. Het groot aantal meisjes in Apolloon is wel een risico. Kinesitherapie bestaat zeker voor de helft uit meisjes. Het is heel goed dat er meisjes lopen, maar er zitten er

Mint in de Boekerij

Muziek boven het succes

Met drie albums mag Mint zich ondertussen al tellen bij het lange rijtje Rock Rally-finalisten met een toekomst en verleden in de Belgische muziekcène. Dat gegeven is natuurlijk een zeer welgekomen bijkomstigheid, maar zoals het een echte indie-rockband zou betamen draait het bij Mint naar eigen zeggen meer om de muziek dan om het succes.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Veto: Jullie zijn al met een heleboel andere bands vergeleken, welke vergelijking vond je het meest geslaagd?

Steve Marcisz: «Over het laatst zijn we vergeleken geweest met 'My Bloody Valentine'»

Tim: «Het stomste vond ik wel wanneer we vergeleken werden met die venten van 'Runaway train' (begint te zingen). Hoe heten die nu ook alweer?»

Steve: «Soul Asylum!»

wachten op de eerste plaat?»

Tim: «Toen we in de finale stonden speelden we nog maar zo'n drie weken in de huidige bezetting, dus we hadden nog niet zoveel materiaal dat we meteen op een cd konden zetten. Daar moest sowieso heel wat tijd tussen zitten.»

Steve: «Er zijn inderdaad veel groepen bij die met maar vier liedjes ofzo in de finale raken en dan is er nog maar één liedje van de vier op cd geraakt.»

Erwin: «Dat geldt ook voor andere groepen. Bands evolueren en mees-

goed dat je zo iets tweejaarlijks hebt waarvan je weet: hier komen goede groepen uit. Als er meer van die dingen zouden zijn dan vrees ik dat de aandacht gewoon zou verslapen. Dan krijg je van die Idooltoestanden. Dat is wel om het jaar, maar wie er drie jaar geleden heeft gewonnen weet ik al lang niet meer.»

Veto: Welke van de drie full albums die jullie nu hebben, was het moeilijkste om te maken?

Steve: «Het eerste hè. Technisch gezien zeker. Terwijl we de andere platen hebben in een tijdspanne van een aantal weken hebben opge-

Erwin: «Bovendien ben je bij je eerste plaat nog niet bekend met opnameapparatuur en hoe dat dan allemaal klinkt. Als je jarenlang met een bepaalde versterker speelt, kan dat op plaat verrassend anders klinken. Bij latere platen heb je die bagage dan allemaal mee.»

Veto: Jullie eerste plaat in 2004, de tweede in 2006, nu eentje in 2008. Is de volgende voor 2010?

Erwin: «Wie zal het zeggen? (algemeen gelach) We gaan alleszins beginnen met de opnames en we zullen dan wel zien wanneer ze klaar geraakt. We gaan daar geen datum op plakken. Maar het zou logisch klinken.»

Tim: «Eind 2009.»

Steve: «Begin 2011! (gelach)»

Veto: In een artikel over een op-

iets hebben gehad van: 'oh nee, nu moeten we ons dringend restylen'»

Erwin: «Ik denk eerder het omgekeerde, bij ons vorige platenlabel hebben ze zelfs ooit eens gezegd dat we wat meer aandacht moesten besteden aan onze kledij. Je hebt nu wel veel van die bands die in uniform spelen, maar uiteindelijk draait het daar niet om. Het gaat om de muziek.»

Veto: Zijn jullie bang voor commercialiteit?

Tim: «Ik denk dat je als band sommige dingen zelfs op zekere hoogte niet in de hand hebt. Je maakt een plaat, iemand springt daar op en wil er nog geld in steken ook. Als je dan wat gehypt wordt en het wordt iets commercieel, dan kan je daar niet veel aan doen. Je kan na-

“Bands evolueren en meestal passen nieuwe liedjes meer bij wat de groep wil zijn”

Tim: «Ja, die. Hoe komen ze daar nu in godsnaam bij?»

Erwin: «Maar er zijn ook heel wat goede bands bij degene waarmee we vergeleken worden en dat beschouwen we dus als een compliment.»

Steve: «Op zich is het goed dat we met veel verschillende groepen worden vergeleken zodat we er niet uitkomen als de Belgische copycats van die of die band»

Veto: Hoe komt het dat we na de Humo's Rock Rally zo lang moesten

tal passen nieuwe liedjes meer bij wat de groep wil zijn dan wat je daar op de Rock Rally hebt gedaan.»

Steve: «Bovendien moet je in de finale ook nog een cover spelen.»

Tim: «Haha, uiteindelijk heb je maar twee eigen nummers nodig om de Rock Rally te winnen.»

Veto: Vinden jullie het jammer dat er zo weinig grote wedstrijden als de Rock Rally zijn die goede groepen voortbrengen?

Erwin: «Ik denk van niet, het is

(FREDERIK HERREGODS)

nomen heeft die eerste ons eigenlijk een half jaar gekost. Dat was dan in de weekends, maar het is niet handig om dan nog te weten wat er gebeurt. Je hebt totaal geen overzicht.»

Erwin: «Bovendien moet je in de finale ook nog een cover spelen.»

Steve: «Ik denk niet dat we ooit

tuurlijk gaan proberen zo obscuur mogelijke muziek te maken, maar dat is dan ook weer niet de bedoeling. Als je een gewone popplaat maakt, kan je er niet veel aan doen.»

Beeldenstorm (3): Sylvain Van de Weyer

Een centrale Belgische figuur buiten het centrum

De standbeelden van Leuven hebben meer te bieden dan een artistieke streling voor het oog. Achter vele beelden zit een interessant verhaal of een onverwachte geschiedenis. Deze week belichten we het lot van Sylvain van de Weyer.

NELE BRUYNOOGHE |

Het standbeeld van Sylvain van de Weyer overziet vanuit zijn plaats op de Kapucijnenvoer als een kolos de rijen auto's die aanschuiven om via de Tervuurse vest de stad binnen te dringen. Deze heer, meerdere malen van zijn sokkel gehaald, heeft niet stil gezeten tijdens zijn leven en is met zijn tweede leven als standbeeld nog steeds even onrustig onderweg. Een woordje uitleg.

Sylvain van de Weyer werd als Leuvenaar geboren in de winter van 1802 en werd 72 lenten oud. In die zeven decennia heeft hij België mee uit de grond helpen stampen,

onze eerste koning aangewezen en verscheidene hooggeplaatste postjes in de regering bekleed. Zijn dood betekende een waar "nationaal verlies," gewaagt het Leuvense College te zeggen in de gemeenteverslagen van juni 1874. Daarom "mag Leuven niet stil blijven" en werd er besloten tot de oprichting van een standbeeld als herinnering aan deze held en diens leven. Zijn leven gold "als voorbeeld voor de jeugd," want hij zou "de patriottische gevoelens bij jongeren aanwakkeren." Deze prijzende uitleg kan niet in de weg staan dat even na de huldiging van het eerste standbeeld in Leuven in 1879, bijgewoond door

het Belgische koningspaar en een hele rits ministers, het standbeeld overschilderd werd. De dag erna kwamen brandweerlui om het beeld schoon te maken, wat voor hilariteit zorgde bij de omstaanders toen een grote waterstraal tussen zijn benen naar voren schoot.

VOORBEELDFIGUUR

Het verslag had er niet bij vermeld dat van de Weyer een omstreden figuur was. Hij was inderdaad de oprichter van België, maar hij had wel het grootste deel van zijn leven in Engeland doorgebracht en zich zelfs genaturaliseerd tot Brits staatsburger. Een sterke relatie met Engeland was toen wel gewenst — Engeland stond volledig achter de onafhankelijkheid van België, dat voor Engeland een bufferzone betekende tegen Frankrijk — maar op die manier verbrak hij volgens velen wel zijn band met België. Dan lijkt het inderdaad misplaatst om zo iemand als voorbeeld te stellen van het patriottisme.

Bovendien was zijn populariteit als liberaal politicus niet erg groot bij de Vlaamse en katholieke burger. Hoewel zowel katholieken als liberalen hadden besloten tot de oprichting van het standbeeld, stelden velen zich daarbij vragen. Waarom geen andere beroemde Leuvenaar op een sokkel zetten? Bovendien ging het gerucht de ronde dat de steenrijke mevrouw van de Weyer 50.000 frank zou neerleggen voor het standbeeld dat zo'n 70.000 à 90.000 frank zou kosten.

Geen plaats in de harten van alle Leuvenaars dus en ook geen plaats in Leuven zelf. Meerdere malen heeft hij de weg moeten ruimen voor modernisering: eerst op het stationsplein (het huidige Martelarenplein) voor het nieuwe monument voor de slachtoffers van de Duitse terreur in augustus 1914. Daarna werd het een tweede keer weggehaald van zijn plaats voor de universiteitsbibliotheek, de ondergrondse parking die gebouwd zou worden, zou het zwaar gewicht niet kunnen dragen. Daarna werd hij ontleed in het park, en nu staat hij op zijn huidige plaats tegenover het slachthuis. Een intriest einde, maar hij heeft er wel een prietel bijgekregen.

(P. A. E. EISEN)

Filmfirmament

Loft

Een hele film met als spilpunt één kamer? Du jamais vu in Vlaanderen. Loft is met zijn origineel scenario, knap acteerwerk en dito camerawerk klaar om potten te breken in de (Vlaamse) bioscopen. Een commerciële hoogvlieger en daar staat opzettelijk geen "Vlaams" voor.

VINCENT VANNESTE |

De begingeneriek zet onmiddellijk de toon voor wat volgt: een gestileerde, blits ogende stijl ontworpen in de lijn van het strakke design van de loft zelf. Namen als regisseur Erik Van Looy en scenarist Bart De Pauw scheppen — mede dankzij de sterk gemediatiseerde reclamecampagne — hoge verwachtingen. Vijf jaar na *De Zaak Alzheimer* is Erik Van Looy klaar om opnieuw een kaskraker binnen te rijden.

Het verhaal staat centraal in deze film. Vijf maten huren een loft in Antwerpen om daar hun extraconjugale avontuurtjes zonder pottenkijkers te kunnen beleven. Op een morgen ligt er echter een lijk van een jonge vrouw op het bebloede bed en dat is meteen een aartsgevaarlijke vriendschapstest. Met dit origineel uitgangspunt gooide De Pauw hoge ogen in Hollywood, waar nu duchtig onderhandeld wordt over een Amerikaanse remake. Volledig terecht trouwens, want *Loft* is een sterke misdaadthriller die niet moet onderdoen voor zijn Amerikaanse genregenenoten.

Deze whodunit zit vol bochten en kronkels die telkens opnieuw de bioscoopganger op het verkeerde been brengen. In het zog van de macabere ontdekking worden de wildste geheimen geopenbaard, intriges doorgrond en

complotten gesmeed. De kijker denkt er het zijne van maar dat blijkt nooit correct te zijn. De spanningsboog is dan ook zodanig strak gespannen dat hij soms dreigt te breken. Vooral naar het einde toe waagt Van Looy zich aan een evenwichtoefening waar hij net weet stand te houden, een huzarentruc in het kluwen van flashbacks die naar de ontknoping moeten leiden.

Wat deze film naar een hoger niveau helpt tillen, is het oog voor detail en het sublieme camerawerk. Budgettair kon Van Looy zich naar Vlaamse normen heel wat permitteren en dit resulteert in uitstekende locatiekeuzes en interieurvormgeving. *Leading man* onder de Vlaamse cameramannen Danny Elsen zorgt voor gewaagde camerastandpunten en zit de acteurs soms zo dicht op de huid dat het ongemakkelijk aanvoelt. Het zorgt voor filmische hoogstandjes. De schitterende casinoscène toont het lef van Van Looy om groots te gaan en het werkt prima.

Absolute uitbinker, en dit in een sterrencast, is Matthias Schoenaerts. Het jong talent acteert met de branie en passie van een Robert de Niro in betere tijden. Hij geeft zijn personage een reliëf mee en dat in een korte tijdspanne. Ook de anderen acteren meer dan naar behoren, de bijzonder gevatte dialogen klinken meestal naturel en niemand valt uit de toon.

Loft is geen beklievende film, in de zin dat het thema niet blijft. Het is een entertainende film van hoog niveau en het pretendeert niet meer dan dat te zijn ook. Wie voor de Grote Vragen des Levens naar de bioscoop trekt, raden we deze film af. Voor de anderen, wees solidair en help homo sympathicus Erik Van Looy zijn doel van 700.000 bezoekers te bereiken. Hij zal u eeuwig dankbaar zijn.

Steekkaart

Regie: Erik Van Looy
Cast: Koen de Bouw, Filip Peeters, Matthias Schoenaerts, Bruno Vanden Broecke, Koen De Graeve
Duur: 118 min
Release: 22/10/2008

Kort: Spannende misdaad in strak jasje

studio
L E U V E N

Film en filosofie bepotelen elkaar in cinema Zed

Film: louter opium van het volk?

Wie van film en filosofie houdt wordt de komende maanden op zijn wenken bediend. Cinema Zed laat tien filmklassiekers van formaat op je los, telkens voorzien van een filosofische inleiding. Leg die dvd box van Prison Break langs de kant en schenk jezelf een flinke portie algemene cultuur in.

VINCENT VANNESTE |

Naar aanleiding van hun boek *Denkbeelden. Van film naar filosofie* organiseren Pieter dHoine en Bart Engelen van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte in samenwerking met cinema Zed een filosofische filmreeks. Van oktober 2008 tot april 2009 worden tien filmparels uitgezonden die telkens voorafgegaan worden door een filosofische duiding. Deze wordt telkens door een nationale of internationale vakfilosoof verzorgd en behan-

delt de filosofische vragen die de film in kwestie oproept. Want filosofie vind je niet enkel in boeken en film is meer dan staren naar het witte doek met het verstand op nul.

Het filmarsenaal varieert heel sterk en focust niet op één bepaalde stroming of genre. Het is integendeel de bedoeling om de hedendaagse filosofie via verschillende invalshoeken te benaderen en daarvoor werd een uitgekende selectie samengesteld. Voor de filmfanaat die op zoek is naar een meerwaarde is dit een uitgelezen kans om enkele

klassiekers in optimale omstandigheden te (her)bekijken. *Vertigo*, *Morte a Venezia* of *Night of the Living Dead* zijn maar een paar van de ronkende namen die op groot scherm kunnen bewonderd worden. Wie echter liever eens goed licht, vindt ook zijn gading. Want dat zware thema's ook een luchtige behandeling kunnen krijgen, bewijst Woody Allen in *Crimes and Misdemeanors*. Er is dus voor elk wat wils.

De filosofische toets is vrij toegankelijk voor het publiek, telkens om 19u15 in cinema Zed. Wie enkel de film wil meepikken, sluit aan om 20u. De professoren behandelen zowel de habitués van de filosofie zoals vrijheid, schoonheid en de werkelijkheid als minder vaak aan-

gehaalde thema's zoals muziek, wonderen en film zelf. Zo wordt de film vanuit een ander perspectief belicht. Het is de bedoeling om eens op een andere manier naar cinema te kijken, een manier die wat in de verdrukking lijkt te raken bij het gros van het bioscoopminnende publiek. Vaak vertrekken gevierde regisseurs namelijk vanuit een bepaalde visie en met de bedoeling om de bioscoopganger stof tot nadenken te geven. Het plot kan bijkomstig of juist essentieel zijn. Waarop zoal gelet moet worden en waarom, verneemt het publiek van de gastsprekers.

De films worden telkens op twee data vertoond. Noteer alvast in uw agenda dat de eerste film, *Il Conformista* uit 1970 van Bernardo

Bertolucci, op 29 oktober met en op 3 november zonder filosofische inleiding bekeken kan worden. Voor wie de honger naar film en filosofie na deze reeks nog niet gestild is of nog beter net aangewakkerd is, wordt het boek *Denkbeelden. Van film naar filosofie* tijdens de filmreeks en vanaf januari 2009 bij uitgeverij Pelckmans te koop aangeboden.

Film is meer dan vertier alleen en is geen geestdodend medium, het is integendeel een opening op wat leeft in onze maatschappij. Dit is het uitgangspunt van deze reeks.

Meer informatie en de programmering is te vinden op www.hivw.kuleuven.be/maatschappij of www.cinemazed.be

Online muziekmagazine Goddeau viert zeven jaar met optredens.

Confetti en ballonnen

Online muziekmagazine Goddeau wordt zeven jaar en organiseert voor de vierde keer een concert in samenwerking met kunstencentrum STUK. Dit jaar staan de Denen van Men Among Animals en het Belgische Team William op het programma en het belooft 'een avond vol goede vibes' te worden.

BET BOSSELAERS |

Matthieu Van Steenkiste, nu hoofdredacteur van 'magazine voor muziek en andere' Goddeau, is altijd een grote cultuurfanaat geweest. Met een verleden als cultuurredacteur bij dit blad richtte hij met enkele vrienden Goddeau op, wat begon als een algemeen cultuurmagazine. Het was echter vooral de muziekrubriek die goed draaide, en daarom werd na een jaar de focus verlegd. Theater, dans, podium, strips of beeldende kunst werden ondergebracht in de rubriek 'en andere'. "We wilden die zaken niet loslaten, en er moet ruimte zijn voor crossovers," aldus Matthieu. Goddeau is dus deels ontstaan uit veto, maar ook uit de 'goesting om te blijven schrijven' en de ambitie om zelf iets professioneels op te bouwen. "We verdienen er niets mee, maar dat is niet belangrijk."

VOLLENBAK

Het doel van Goddeau's verjaardagsconcert is het promoten van bands die nog een duwtje in de rug kunnen gebruiken. Ongekende bands die hier nog geen support hebben, maar wel verdomd goede muziek maken. Een moeilijk en financieel riskant opzet, zegt Matthieu, want de zaal moet natuurlijk gevuld raken. Grote namen vormen echter geen uitdaging voor Goddeau, juist omdat ze deze minder bekende bands bij ons willen lanceren. In 2005 deden ze dat met een optreden van het Britse 65 Days of Static: "Het was meteen vollenbak, een van de beste concerten die ik ooit gezien heb," getuigt Matthieu. Vorig jaar speelde de Ierse band God is an Astronaut een uitverkocht concert. Matthieu verzekert ons dat je als band de gevestigde pers niet echt nodig hebt, aangezien er op het internet

een parallel circuit bestaat, waar sites als LastFm — maar ook Goddeau — toe behoren.

FEEST

Men Among Animals, de band die dit jaar geprogrammeerd staat, hebben Matthieu & Co op het SPOT-festival in Denemarken ontdekt. Ze waren zo enthousiast over het nog onbekende Deense viertal dat ze hen meteen wilden promoten in België. "We waren mee binnen de halve song," zegt Matthieu. Men Among Animals kan in één woord omschreven worden: feest. Het zijn supergoeie songs met catchy tunes en knappe harmonieën, en toch klinkt alles vanzelfsprekend. Eén feestvibe, zo omschrijft Matthieu de band, die schippt tussen Flaming Lips, I'm from Barcelona en The Beach Boys. Het is popmuziek "met wat confetti hier en wat ballonnen daar."

DOUBLE BILL

De indiepop van Team William, derde geworden in de Rock Rally, moet voor het juiste voorprogramma zorgen: een muzikaal perfecte

match met Men Among Animals. Matthieu omschrijft hen als "Geweldige songschrijvers die niet moeilijk doen." Ze combineren een vleugje Neutral Milk Hotel met het energieke van Weezer: losjes en nonchalant, maar o zo catchy. Voor Matthieu bestaat er echter geen onderscheid tussen voor- en hoofdprogramma: beide bands

zijn evenwaardig, het is een double bill. "Het wordt gewoon een avond die klopt."

Zeven jaar Goddeau, woensdag 22 oktober om 20.30u in STUK.

Tickets en info op www.goddeau.com.

(PERSFOTO)

Onder de toga (4): Hans Grietens (Ped. Wet.) "Mytholoog van mijn familie"

Elke week legt een nieuwe professor zijn toga af, en daarmee ook een verklaring van zijn goede smaak. Zonder ambtskleed zijn academici immers sneller geraakt, en dat is net waar het om gaat wanneer veto peilt naar de kunst of cultuur die hen kan vervoeren. Deze week vertelt professor Hans Grietens over lezen en schrijven: hoe verhalen kunnen helpen en hulpverlening uiteindelijk om verhalen draait.

LIESBET COOLEN |

In zijn colleges maakt Grietens wel eens gebruik van literaire citaten.

Veto: Leest u vanuit wetenschappelijke interesse?

Hans Grietens: «Eerder omgekeerd. Wat ik lees, kan ik soms wel in verband brengen met mijn werk. Ik ben prof op vlak van gedrags- en opvoedingsproblemen, zoals kindermishandeling en jeugd delinquentie. Daar zitten af en toe raakvlakken. Literatuur over families, biografische of autobiografische literatuur beschrijft veel processen die wetenschappelijk bestudeerd zijn.»

WERELDOORLOG

«Een rode draad in mijn belangstelling is ook de Tweede wereldoorlog. Niet zozeer het militaire aspect daarvan, maar wat de oorlog met mensen gedaan heeft en nog altijd doet. Een tijdje heb ik me ook toegelegd op biografieën van nazikopstukken en getuigenissen en analyses van het Neurenbergproces.»

«Over het algemeen is de literatuur die ik verkies Europees. En in het bijzonder joods. Schrijvers als Konrad, Singer en Hilsenrath, onder andere, zijn er zeer sterk in het relationele weer te geven. Familiekronieken ontmantelen ze in een heel heldere, analytische stijl die ik elders niet met die kracht terugvind. Het gaat er om het vertellen an sich.»

ONDERSCHAT

Veto: Heeft literatuur een functie in de opvoeding?

Grietens: «Ja, en zeker ook in het onderwijs. Men gaat er vaak te technisch en analytisch te werk en vergeet het talige aspect. Terwijl het net zo belangrijk is om taalgevoelig te zijn, zeker in onze opleiding (pedagogische wetenschappen, red). Bij hulpverlening zullen onze studenten later in contact komen met gezinnen en hun problemen, die, net als literatuur, uit verhalen bestaan. Lezen en luisteren liggen niet ver van elkaar. Beide draaien om aandacht voor andermans taal.»

«Ook het belang van de eigen verwoording is niet te onderschatten. Mensen die in de praktijk bezig zijn, raad ik aan hun ervaringen neer te schrijven.»

Veto: Schrijft u zelf ook?

Grietens: «Soms, maar dat laat ik dan door niemand lezen. (lacht) Als je me vraagt wat ik nog wil verwezenlijken, dan is het een roman schrijven.»

AUTOBIOGRAFISCH

Veto: Waar zou die over gaan?

Grietens: «Zoals alle romans zou hij een stuk autobiografisch zijn, vertrekkende vanuit dagboeken en

De Volharding speelt gratis UUR KULtUUR "We hebben geen drums, we doen het met blazers"

Al 36 jaar speelt De Volharding hedendaagse klassieke muziek. Dertien musici en een dirigent dompelen het publiek onder in een mengelmoes van verschillende stijlen. Op uitnodiging van de K.U. Leuven speelden ze afgelopen woensdag een gratis concert in het Depot. Rutger van Otterloo, al 21 jaar saxofonist bij het ensemble, legt even zijn saxofoon aan de kant.

TOM DEMEYER & JEROEN DEBLAERE |

Veto: Waarom 'Bang on a Can'?

Rutger van Otterloo: «Bang on a Can is een Amerikaans ensemble uit New York, dat toch al een tijdje bestaat. Het werd opgericht door mensen die zowel musicus als componist zijn. Halverwege de jaren negentig hebben ze enkele stukken geschreven voor De Volharding.»

«Zo is er Evan Ziporyn, een Amerikaans componist die zich heeft verdiept in de Nederlandse geschiedenis en een stuk componeerde over de Nederlandse zee-man Cornelis de Houtman. Dat verhaal komt uit onze Gouden Eeuw, Houtman heeft toen lelijk huisgehouden en het stuk vormt dan commentaar op die zwarte bladzijde uit onze geschiedenis.»

Veto: De muziek is dus speciaal geschreven voor De Volharding?

van Otterloo: «Ja, en dat geldt eigenlijk voor gans ons repertoire. We dateren uit 1972, het orkest werd opgericht door Louis Andriessen, een van de belangrijkste nog levende moderne componis-

ten in Nederland. Inmiddels zijn er zo'n vijfhonderd stukken geschreven voor ons.»

EXPERIMENTEEL

Veto: Jullie spelen experimentele muziek?

van Otterloo: Zo zou ik het niet echt willen noemen. We spelen modern gecomponeerde muziek. Dat kan soms een heel experimenteel karakter hebben, maar dat kunnen evengoed stukken zijn van pakweg Steve Martland. Als je daar drums zou onderzetten dan heb je popmuziek. We hebben echter geen drums, dus doen we het met de blazers.

Veto: Jullie spelen met klassiek geschoolde muzikanten, maar ook met musici uit jazz en improvisatie. Zorgt dat voor problemen?

van Otterloo: «Nee, want we zoeken naar mensen die misschien wel uit een bepaalde richting komen, maar vanuit die richting wel de nieuwsgierigheid hebben om zich ook met andere velden bezig te houden.»

SUBSIDIE

Veto: Onlangs verloor De Volhar-

ding haar subsidie, is het mogelijk om zonder te overleven?

van Otterloo: «Ja, dat wordt heel moeilijk maar wij heten natuurlijk niet voor niets orkest De Volharding. Wij geven niet op. En wij niet alleen, in de jazz- en wereldmuziek vielen nog rake klappen. We bevinden ons wat dat betreft in een uitstekend gezelschap. Ik vind het zelf schandalig dat een commissie van wijze mannen, waarin er overigens geen enkele muzikant zit, dergelijke beslissingen heeft durven nemen. Het is een kaakslag voor de Nederlandse cultuur. Dit krijgt ongetwijfeld nog een staartje.»

MTV

Veto: Zijn studenten een dankbaar publiek?

van Otterloo: «In het verleden hebben we al vaak voor studenten gespeeld. Ik vind dat jonge mensen wel een heel dankbaar publiek zijn, ze staan meer open voor nieuwe dingen. Al is er weinig bekend bij jonge mensen. Dat komt ongetwijfeld omdat de media zich toespitsten op MTV en hip hop, waarvan men denkt dat de jeugd het leuk vindt. Als je ze dan confronteert met interessante jazzmuziek denken ze "leuk, spannend dat het bestaat." Niet iedereen natuurlijk, zij denken dan "Nou nee, de volgende keer maar weer naar Ice-T."»

eigen reflecties. Het vertelstandpunt zou dat van een kind zijn, om te achterhalen wat familie met je doet. "De mytholoog van mijn familie", zoals Konrad het in *Tuinfeest* uitdrukt, dat zou ik als schrijver willen zijn: relaties, mythes, de oorsprong.»

«Tijdens je kindertijd was je je van het kind-zijn niet bewust. Pas als volwassene begin je erover na te denken. Dat kan dan ook niet anders dan heel confronterend zijn, zeker als je erover leest en schrijft. Ik denk dat literatuur dan ook te maken heeft met het zoeken

naar iets dat je mist, dat je moet verwerken. *Les gens heureux n'ont pas d'histoire.*»

Veto: Hoe helpen mensen die niet lezen of schrijven zich dan?

Grietens: «Dat zou ik niet weten. Ze luisteren misschien naar Bach?»

ARTboeM! vzw organiseerde de eerste "Circus-Party-Experience" Stijlvol feesten in circusstijl

Vrijdagavond vond in de Lido het artBOEM! feest plaats, een mix van feest en circus. De bedoeling was om een zo divers mogelijk publiek aan te spreken: van liefhebbers van het genre tot en met mensen die zich al eens afvragen of circus niet enkel rondreizende Russen zijn.

LISA DEVELTERE & HERLINDE HIELE |

De zogenaamde "Circus-Party-Experience" werd georganiseerd door artBOEM! vzw. Deze organisatie wil jonge podiumartiesten ondersteunen en biedt hulp bij de creatie, productie en promotie van nieuwe acts; vooral gefocust op circuskunsten en straattheater. Het artBOEM! feest was een eerste project dat volledig door hen werd georganiseerd. De kaarten mochten volgens sommigen dan wat aan de dure kant zijn (€6 vvk/€8 kassa), het publiek kreeg er enorm veel voor terug.

JARETELLES

Bij het binnengaan van de Lido leek het alsof we een heuse circus-tent betraden: jongens in piccolo-kostuum wezen ons de weg langs prachtig gedecoreerde muren, voorbij een kraam met de suiker-spinnen en langs jongens met snorren en hoge hoeden, fel gesminkte dames met jaretelles en vreemdsoortige constructies aan het plafond. Dit alles in combinatie met de balkanbeats van het Tsiganisatie Project zorgde er voor dat we ons even helemaal in

een andere wereld waanden. De hele avond volgden circusacts en muzikale performances elkaar op, soms wat aan de korte kant maar ze droegen elk hun steentje bij tot wat een geslaagd feest was.

Na een verwelkoming door circusdirecteur en organisator Jikke Vanderlinden mocht Rumble Jungle Orchestra met hun aanstekelijke bigbandmuziek de avond inzetten. Daarna was het de beurt aan Remarcable, een paal-acrobaat die zijn kunnen te midden van het publiek vertoonde. Even later werden acrobatische cocktails, vakkundig gemixt door glazen en flessen eerst een paar keer door de lucht te gooien geseerveerd door Shake That. Hier was het wel wat jammer dat enkel de gegadigden op de eerste rijen konden zien wat er precies gebeurde.

KOORDDANSERES

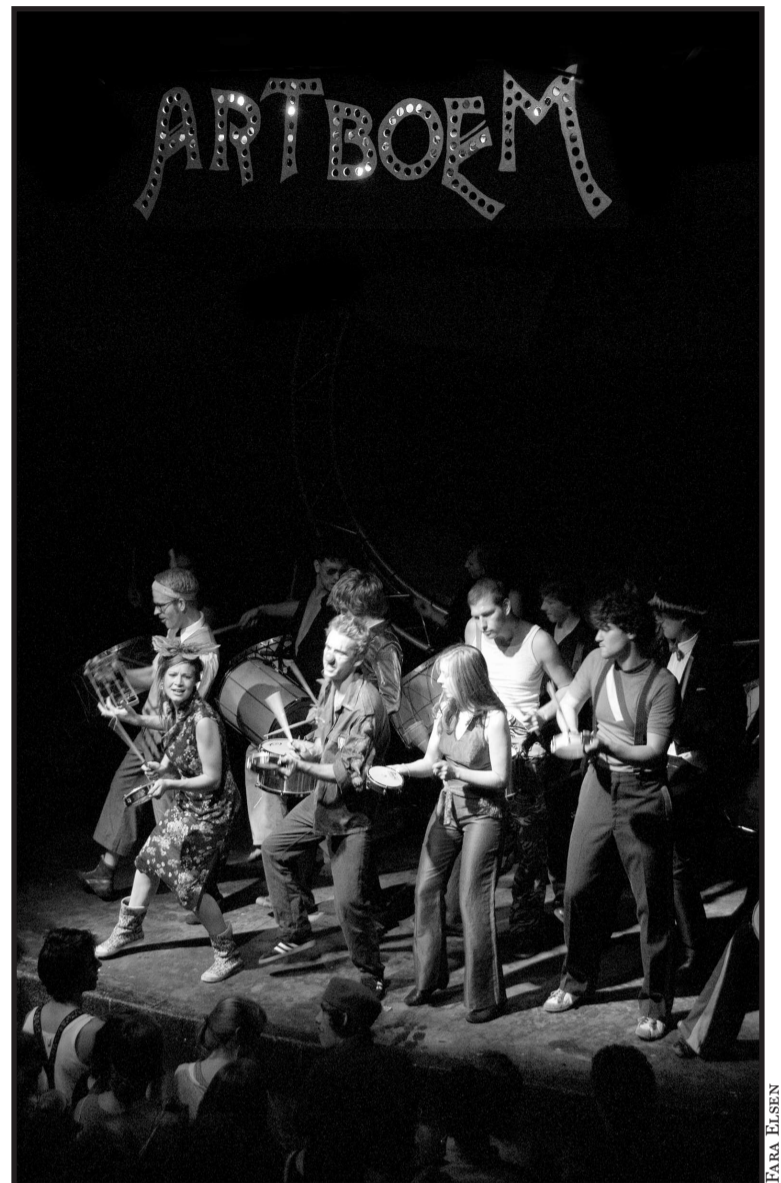
De absolute topper van de avond was Lokomotiv, die hun allerlaatste optreden op Belgische bodem gaven. De percussie en de pasjes zaten strak, de energie spatte eraf en het publiek bedankte hen een laatste keer met een oorverdovend applaus. Nauwelijks waren de lichten gedoofd of er sprong op-

nieuw een spot aan en een bevalige jongedame verscheen, wandelend op een touw, boven de hoofden van het publiek. Nadat ze weer veilig op de grond stond, schakelden dj La Fanfare Bizarre en later dj Gab over op dansbare muziek uit alle uithoeken van de wereld. De dansbaarheidsfactor was tot dan toe eerder laag gebleven en tussen de acts door werden de dode momenten opgevuld door schminksessies en popcorn knabbelen, maar nu kwam het dansen dan toch op gang.

BUIKDANSKUNSTEN

Na een half uur gingen de gordijnen nog eens open en verschenen Klaas und Antonio op het podium om hun kunstjes met de diablo te tonen. Daarna was het de beurt aan The Nerfertaris, drie dames die schuddend met hun buik en zwoele blikken in het publiek werpend het cabaretaspect van de avond verzorgden. Een laatste act werd verzorgd door de circusdirecteur, die zich voor de gelegenheid even had omgekleed tot vuurspuwend acrobaat.

Wie meer informatie over het concept wil, vindt die op www.artboem.be.

CHARA ELSSEN

Maastricht University *Leading in Learning!*

Visit our Master's Meeting

25 October 2008

- Arts & Culture
- Behavioural & Political Sciences
- Business & Economics
- Computer Sciences
- Health & Life Sciences
- Law

www.unimaas.nl/mastersmeeting

Excellent master's programmes with a strong international dimension!

Extra:
Workshop
Personal Branding
The Beginnings...

KULEUGEN

Maandag 20 oktober 2008 — jaargang 4 — 2008-2009 — nummer 5 — www.kuleugen.be

In het land der paraplu's is eenoog het gevolg

Na enkele nazomerse oktoberdagen is de herfst nu eindelijk ingetreden. Dit gaat gepaard met wind, gekleurde bladeren en veel regen. Wie regen zegt, zegt paraplu's en daar loopt het vaak fout in het Leuvense.

Ze duiken weer op als paddestoelen uit een zompige grond: de paraplu's. Tegenwoordig heeft iedere student wel een regenscherm bij. Ze zijn er in alle kleuren en vormen, alle maten en gewichten. Er is echter één constante in dit verhaal: er schort aan elk exemplaar wel iets.

De student wiens paraplu defect is, ondervindt er amper hinder van. De medestudent des te meer. Door de grote concentratie paraplu's op de smalle voetpaden is het vaak een gans hindernissenparcours om je er veilig door te manoeuvreren. De uitstekend emetalen pinnen (zie foto) die het vaakst

worden opgemerkt als *defaux* maken het zelfs levensgevaarlijk.

ONBEWUST

Als we de studenten er over aanspraken, hadden ze er geen oren naar. Het zijn afleggetjes van thuis en een nieuwe paraplu is nooit berekend in het budget. "En waarom zou ik? Ik ben nog volledig droog, zoals je ziet!" vertelt Steven Vercruyse, ironisch genoeg net wanneer het niet regent.

Lieze Oogver betaalde echter het gelag. In 2006 raakte zij levensgevaarlijk gewond aan haar linkeroog. Na zeven medische en vijf esthetische ingrepen is het nog altijd een onwennig zicht. "Ik was zelf mijn paraplu vergeten en plots begon het te gieten. Psychologiestudenten kwamen net uit Max Weber en wandelden mij tegemoet. Al die

meisjes hadden natuurlijk wel hun paraplu preventief meegenomen. Geen erg dacht ik, ieder steekt toch zijn paraplu de hoogte in of gaat even opzij. Niet dus."

Lieze werd geraakt door een derdejaars die een smsje aan het zenden was. "En het was koekenbak. Oog uit. Het was een zwarte dag waarover ik maar een wazig beeld meer heb."

GEEN CRISIS

De één zijn oog is de andere zijn brood. De ambachtelijke sector in Leuven bloeit als nooit tevoren door dit makkelijk te verhelpen euvel. De ooglapjesmakers wrijven stilletjes in hun handen bij al dit weer. Chris Arh is al 17 jaar actief in Leuven en zwart zaad heeft hij nog nooit gezien: "Dit is altijd seizoenswerk geweest, maar nu ik in Leuven

gevestigd ben is het bijna het ganse jaar door hard laabeur. De unieke mix van de paraplu's van de studenten en de combinatie van veel bier en darts zijn een goudmijn voor ons! Ik wil hier nooit nog weg."

EXCLUSIEF: Veto kreeg de jaarrekening van Alma in handen ALMAar meer...

Recentelijk wist een journalist van Veto zich op te werken langs de ladders van Alma. Na jaren laabeur bekleedt zij nu een kaderfunctie. Een positie die haar ook inzage verleende tot de jaarrekening. Zij, en nu ook u!

"Als dit uitlekt, barst de bom," was een kleine post-it note toegevoegd aan de inleiding van het rapport. En inderdaad, de cijfers zijn onthutsend, het gebrek aan ethische code en correctheid ron-duit schokkend. We treden binnen in een verhaal van bezuiniging, misleiding en decadentie.

Het jaarrapport maakt duidelijk melding van de stijgende grondstofkost als excuus om de prijzen te kunnen opslaan. Geen probleem, dat gaat buiten Alma om. Echter zagen we in de jaarbalans de aankoopkost dalen tegenover vorig jaar. "Door de stijging van de prijzen en door te opteren voor een andere, Chinese grondstoffenleverancier waren we in de mogelijkheid gesteld om de winstmarge met

de helft op te krikken." Ook de melkkoe van de pastamaaltijd ondervond last: "ondanks de gelijk gebleven prijs, grijpen we tevens de mogelijkheid aan om onze pasta's mee in prijs te verhogen." In een ps wordt tevens vermeld dat de stijging voor het stoofvlees van €3,40 naar €4,50 een barometer is om de bereidwilligheid van de studentenportefeuilles te testen.

MONACO

Een andere stijgende kost is de prijs voor interieur. Er zijn budgetten van duizenden euro's gependend aan: spinnenwebben, namaakpompoentjes, kartonnen Sinterklazen (per exemplaar met twee Pieten en wit paard), dennenbomen annex ballen en slingers, Paastakken, kuikentjes (niet voor consumptie), groene Ierse hoeden en kostuums, confetti, maskers, een praalwagen, overwinningmateriaal van Barack Obama, overwinningmateriaal

van John McCain, duizenden hartjes en Cupido's, etc. Toch is ook hier bespaard door te opteren voor de drie Koningen, maar zonder de extra optie goud, mirre en wierrook.

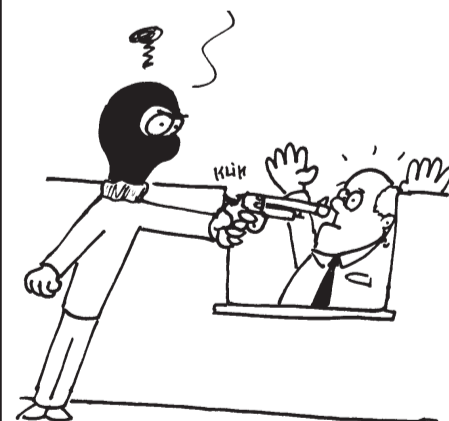
Maar ook via kleine ingrepen zie je dat elke eurocent vier maal wordt omgedraaid. De vernieuwde spaghettipotjes hebben een licht verhoogde bodem en de saus is met 1% procent water verder aangelengd. Als u dacht dat deze excessen de student uiteindelijk ten goede zouden komen, dan hebt u het mis.

Onder leiding van pas aangestelde bestuurders Vortron en Lippens (het dynamische duo genaamd) heeft het bestuur van Alma zich al aan enkele wantoestanden vergrepen. In de jaarrekening is er immers sprake van afgehuurde Monegaskse hotels, dure balzalen, liters en liters drank (en niet de Corsendonck voor bij de saus van de kip), luxe sportwagens en ga zo maar verder.

Deze wantoestanden zijn echter uitlopers van een goedbedoeld beleid. De vormingsweekends met oog op vriendelijkheid en prijs-kwaliteit in Herent of Heverlee van vijftig jaar geleden zijn uitgegroeid tot braspertijen, orgieën en decadentie. De student kan er enkel rouwig om zijn en blijven opteren voor de goedkoopste maaltijd, zolang die nog goed koop te noemen zijn en weten stand te houden tussen de talrijke dure maaltijden.

BANKOVERVAL ANNO 2006

'HAAL DIE KLUIS MAAR LEEG!'

...ANNO 2008

'DOE DE KLUIS MAAR VOL!'

Zoekertjes

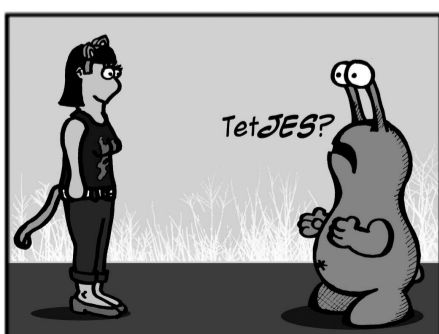
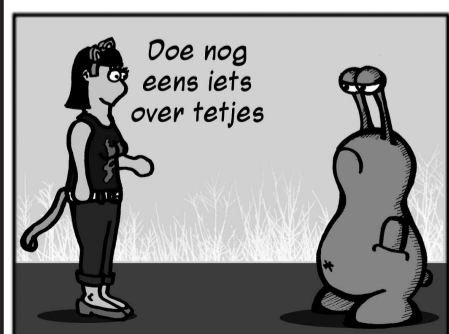
*** rector zkt herbenoeming *** vandalen zkn 24-urenloop *** boze hond zkt voorzitter
LOKO *** Überrector zkt zin voor humor *** Ik zkt groeten aan mijn mama te doen. Dag MAMA!

GEMAKKELIJKE SUDOKU VOOR HELENE VDB

5	7	4	1	3	6	2	9	8
3	6	2	9		7	5	1	4
1		8	5	2	4	7		3
9	8	1	7	6	5	4	3	2
4	3	7	8	1	2	9	5	6
2		6	4	9		1	8	
8		5	6	7	1	3	2	9
7	2	9	3	5	8	6	4	
6	1	3		4	9	8	7	5

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

Quote van de week

"Ik zou nooit iets van Thijs (Smeyers) in mijn mond steken."

Een anoniem lid van de StAL

Menu van de week

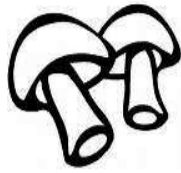
in Alma 1-2-3

21 - 24 oktober 2008

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Gehakte steak met rode kool	2,60
Groentenmousaka met aardappelschijfjes 	3,90
Kalkoenlapje met selder in room en jagersaus	4,50
Koninginnenhapje A3	3,40
Spaghetti bolognese A2	2,60-3,00
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	4,50
Dronken zwijntje	4,90

woensdag

Penne met basilicumsaus en kaas A1+A2 	2,60
Boomstammetjes met kriekjes in brandewijn en savooistoemp	3,40
Koninginnenhapje A1+A2	3,40
Spaghetti bolognese A1+A3	2,60/3,00
Lasagne al forno	4,50
Rundsstoofvlees uit de Camargue met saffraanrijst	4,90

donderdag

Boerenworst met Carbonara-puree en groentjes en Bourgondische saus A1+A3	2,60
Heekfilet met blanke botersaus en oventomaat met rozemarijn	4,50
Koninginnenhapje A3	3,40
Spaghetti bolognese A2	2,60/3,00
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A2	4,50
Wienerschnitzel met boontjes en gratinaardappelen	4,50
Broccolitaart met slaatjes 	4,90

vrijdag

Hertoginnenkrokant met erwten en wortelen	2,60
Kippenlapje met broccoli, Orloffsaus en kroketten A2+A3	4,50
Koninginnenhapje A1+A2	3,40
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	4,50
Tex Mex vegetarisch 	4,90

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinepolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinepolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **pauscollege**

(advertentie)

Kort Cultuur

ARTFORUM ZOEKT VOORLEZERS
Voor het voorleesproject 'Bij de Buren' is Artforum op zoek naar studenten die willen gaan voorlezen aan huis. De verhalen zijn gericht op vier- tot achtjarigen en hun ouders. De audities vinden plaats op 10 en 11 november in de Molens van Orshoven. Mocht je geselecteerd worden, dan volgen er nog enkele trainingssessies. Het is de bedoeling dat je je op geregelde tijdstippen kan vrijmaken van midden november tot halfweg december.

Voor meer info: mailen naar stage@artforumvzw.be (voor 31 oktober).

DE NACHT VAN DE VN

Op vrijdag 24 oktober organiseert VVN Youth *De Nacht van de VN*. Vanaf 20u kan je terecht in het MusiCafé voor internationaal getinte kortfilmmpjes en performances van Preparee en Nigel Williams. Daarna volgt een fuif met Mophito en Katorz. De opbrengsten gaan integraal naar het Wereldvoedselprogramma (WFP) van de Verenigde Naties.

ZWERFMUSEUM

Nog één jaar lang zal er gewerkt worden aan het nieuwe museumcomplex in de Vander Kelenstraat. Vanaf september 2009 zal M (van Museum Leuven) de plaats innemen van het vroegere stedelijk museum Vander Kelen-Mertens. Een deel van de uitgebreide en momenteel dus dakloze collectie zwerft al enkele jaren door Leuven onder de no-

mer 06/09 ZwerfMUSEUM. Na de Leuvense handelszaken ('06-'07) en enkele openbare gebouwen ('07-'08) zullen dit jaar een aantal bedrijven en KMO's onderdak bieden aan de objecten.
Voor meer info en een lijst met locaties kan je terecht op www.mleuven.be.

MALLEUS ROCK ART LAB

Het Italiaanse collectief Malleus Rock Art Lab heeft al concertaffiches voor onder andere Queens of the Stone Age, Beck, Mark Lanegan, Black Rebel Motorcycle Club, Sonic Youth en Motorpsycho op zijn palmares staan. Om een blik te werpen op een aantal originele zeefdrukken van de posters kan je nog tot 6 november naar de foyer van Het Depot afzakken.
Meer info op www.hetdepot.be

EXPO VAARTKOM

Dat de Leuvense Vaartkom binnenkort getransformeerd dient te worden tot de levendige, groene en open stadswijk *Tweewaters*, is al langer bekend. Voor wie geïnteresseerd is in de toekomst van de Vaartkom en in architecturale hoogstandjes die dit project met zich mee zal brengen, loopt er nog tot 15 februari 2009 een expo in de Molens van Orshoven. De tentoonstelling is open op zaterdag en zondag van 10u tot 17u en de toegang is volledig gratis.
Info op www.tweewaters.be.

(MO)

Wie meer wil weten over veto, kan het best een bezoekje brengen aan de vetostand op de 24-urenloop. Met gratis gadgets, goedkope koffie en chocomelk, brengen we je graag tot bij ons

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

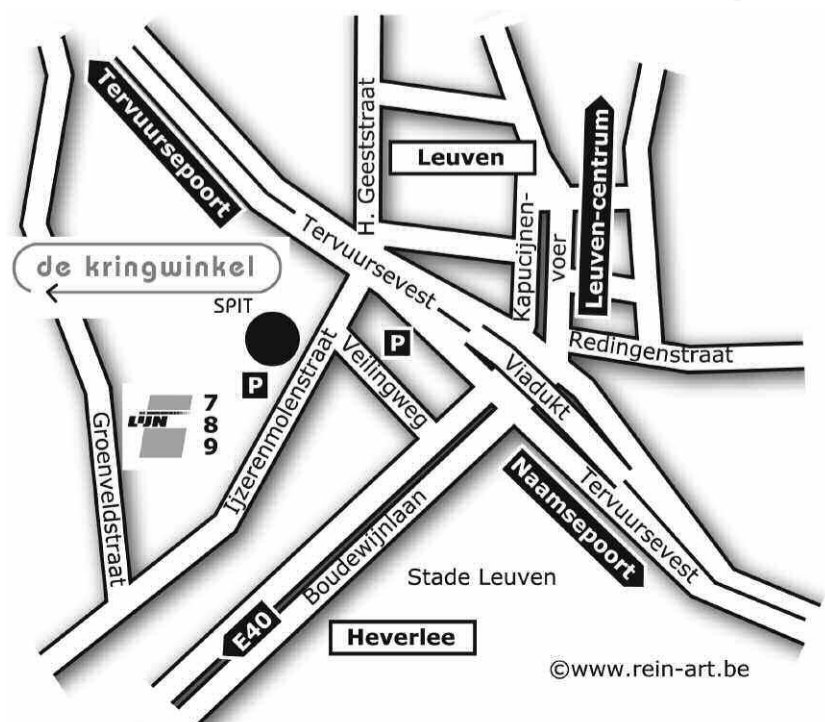
**De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 te Heverlee**

Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

©www.rein-art.be

(advertentie)

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 35 - Nummer 4
Maandag - 13 oktober 2008

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Ken 'Museum' Lamberts

Redactiesecretaris & V.U.:

Christoph 'Pantani' Meeussen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Maud 'Ullrich' Oeyen, Ruben 'Ben Johnson' Bruynooghe, Christine 'McCan' Laureys, Eric 'Vandenbroucke' Laureys & Roel 'Planckaert' Moeurs

Medewerkers deze week:

Pieterjan 'De Clercq' Bonne, Nele 'Hamilton' Bruynooghe, Liesbet 'Meirhaeghe' Coolen, Jurgen 'Millar' D' Ours, Tom 'Heras' Demeyer, Elisabeth 'Maradona' De Schutter, Lisa 'Sanchez' Develtere, Aleydis 'Basso' Nissen, Maarten 'Gonzales' Goethals, Herlinde 'Landis' Hiele, Ward 'Osa' Neyrinck, Ide 'Scarponi' Smets, Kris 'Vinokourov' Vanelderden, Bo 'Moreni' Vanluchene.

Cartoons:

Negu, & Sh3L4C

DTP:

Ruben Bruynooghe, Ken Lamberts, Christoph Meeussen, Roel Moeurs en Maud Oeyen.

Eindredactie:

Jurgen D'Ours, Eric Laureys, Roel Moeurs & Bo Vanluchene

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Annelies 'Frigo' Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinck (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (gedopeerde atleten, tekst, foto, lay-out,...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgevijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Cultuurkalender |

MUZIEK

7 jaar Goddeau: Men Among Animals & Team William

Woensdag 22/10 om 20.30u in STUK (www.stuk.be) (www.goddeau.com)

Olla Vogala

Woensdag 22/10 om 20u in de Stadsschouwburg (www.30cc.be)

La vedova ingenua — La Petite Bande (klassiek)

Donderdag 23/10 om 20u in de Stadsschouwburg (www.30cc.be)

Soweto Gospel Choir

Vrijdag 24/10 om 20u in de Stadsschouwburg (www.30cc.be)

Brant Bjork and The Bros i.s.m. Orange Factory — 11 years

Zaterdag 25/10 om 18u (deuren) in Zaal Het Depot (www.hetdepot.be)

THEATER

Metamorphosen & I'm happy men — De Roovers & B. Verdonck

Dinsdag 21/10 om 20.30u in de STUK Soetezaal (www.stuk.be)

Hola que tal — Theater Antigone

Dinsdag 21/10 om 20u in de Stadsschouwburg (www.30cc.be)

Als de wereld daarbuiten davert en danst — de eLSmakerij

Woensdag 22/10 om 20u in het Wagehuys (www.30cc.be)

A.C. Ransart — Bad van Marie

23, 24 en 25 oktober om 20u in Zaal Ons Huis, Goudsbloemstraat 28 (www.30cc.be)

EXPO

Malleus Rock Poster Expo

Van 18 oktober tot en met 6 november in de Foyer van Het Depot

Ook een leuke culturele activiteit? Laat het ons weten op cultuur@veto.be.

Minisudoku |

9		5						8
4			5	7		1		6
	2	7	6					4
	9	6			3	5	1	2
7		4		1		3		
2	1		9	8				4
	8	1			4		9	
3			8				5	1
		2			7		6	

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

Berichten |

KANDIDATEN CANVASCRACK

Voor het nieuwe seizoen, van de "Canvascrack", de dagelijkse zomerquiz met Herman Van Molle, zoekt Herman nog jongeren. Oudere, mannelijke spelers zijn er voorlopig genoeg, maar dames en zeker jongeren (m + v) zijn meer dan welkom.

Wie interesse heeft kan een kijkje nemen op www.canvas.be/programma's/quiz/canvascrack.

Daar vind je alle informatie om je in te schrijven. Of mail naar decanvascrack@canvas.be, en dan krijg je ook de nodige info!

FIGURATIE IEP

Van eind oktober tot begin november

wordt een deel van de nieuwe Nederlandse langspeelfilm IEP! (naar het gelijknamige boek van Joke van Leeuwen) in België gedraaid met in de hoofdrollen Huub Stapel, Diederik Ebbinge en Joke Tjalsma, en in een regie van Rita Horst.

Op zondag 26/10, maandag 27/10, dinsdag 28/10 & zondag 2/10 worden er voor deze film scènes opgenomen in Leuven.

Hiervoor zoeken we veel 30-plussers om mee te figureren, maar ook ettelijke figuranten (leeftijd geen belang) met een klassieke jaren '80-begin jaren '90 wagen (geen felle kleuren).

Er is een vergoeding van 20 euro per persoon voorzien. info@figuratie.be

GREENWAY

Parijsstraat 12 - 016 30 97 35 - www.greenway.be

Suggesties oktober:

Appel crumble: 2 euro

Chinese wrap: tortilla gevuld met ananas, prei, sojascheuten, Chinese kool, tofu en zoete chilisaus 7 euro

Pad thai noodles: Thaise noodles in de wok met groentjes, ei, tofu, koriander, pinda en zoetzure saus 8,50 euro

Ratatouille: Groentestoofpot met seitan, paprika, courgettes, aubergines, ajuin en tomaat 9 euro

Thaise pita: pitabroodje met gemarineerd seitangehakt, groentjes en pindasaus 9 euro

Vegan chocolade bom: vegan dessertje met chocolade, pralinepasta, tofu en koekjes 1,50 euro

Wortel Witlof quiche: quiche met wortel, witlof, rozijnen, vijgen en geitenkaas 7 euro

(advertentie)

"Omdat wij geloven in veto"

(Dirk en Liliaene de Ceersemaecker uit Lochristi)

(advertentie)

GEZOCHT!

voor nieuwe musical

ACTEURS/ZANGERS
PIANISTEN

www.artbij.be

30CC

LEUVEN

Weerspreuk |

"Als de air is in
de maand, is het
weer niet altijd
meegaand"

92,9%

van onze studenten vindt direct werk na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

(advertentie)

“Ik heb geen fans”

Sinds kort scheert Bart Peeters de toppen van de hitparades met zijn derde Nederlandstalige soloplaat *De hemel in het klad*. Deze bracht hij afgelopen zaterdag live in de Stadsschouwburg, aangevuld met vleugjes humor, enkele covers en zijn grootste hits. Het publiek keerde tevreden huiswaarts en wij trokken naar de artiestenfoyer voor een interview.

LISA DEVELTERE & TINNE GILLE |

Veto: U schrijft op uw website: “Ik zal nooit een Pavarotti zijn, maar eender welke zanger had van deze cd wellicht een zootje gemaakt”. Wat vindt u zelf van uw nieuwe plaat?

Bart Peeters: «Ik ben er heel gelukkig mee. De hemel in het klad is echt de plaat geworden die ik heel graag wilde maken. Bij je eerste Nederlandstalige plaat kan je je nog geen voornemens maken en moet je wel blij zijn met het toevallige resultaat dat je behaalt. Nu kon ik bij voorbaat zeggen dat ik wilde dat het ambiance uitstraalt, maar ook echte muzikaliteit. En ik wilde dat het volledige pallet van emoties er helemaal in zit. Als mensen de credits lezen van deze plaat, zien ze ook meteen dat er een gigantische hoop getalenteerde mensen op meegespeeld heeft, en dat hoor je ook.»

Veto: Ziet u zelf een evolutie ten opzichte van uw eerste soloplaat?

Peeters: «Ja, heel erg. Volgens mij is de muziek altijd belangrijker geworden, zonder dat ik een luie tekstschrijver geworden ben. Bij Het plaatje van Bart Peeters (zijn eerste Nederlandstalige solo-album, red.) hoor je door de manier waarop het gemixt is op de voorgrond een stem en op de achtergrond muziek. Bij Slimmer dan de zanger (zijn tweede album, red.) begon het al echt te grooven. Je hoort echt een rijk instrumentarium. Bij het eerste plaatje, en dat is ook typisch, ben je meer autobiografisch. Nu zijn er nummers waarbij de hoofdrol gespeeld wordt door een gescheiden man en dat ben ik niet. Daar ben ik wel een beetje fier op. Hugo Matthysen had me gezegd: “Uw eerste plaat zal waarschijnlijk knal autobiografisch zijn, want autobiografie is een debutantenziekte.” Ik moet zeggen, dan is Herman Brusselmans al lang een debutant. (lacht)»

DROEFGEESTIG

Veto: De plaat werd heel goed ontvangen; hij had na enkele dagen al goud en kwam binnen op nummer één in de Ultratop. Zou dit het hoogtepunt van uw carrière genoemd kunnen worden?

Peeters: «Je zou dat bijna denken, ja. Maar dat is ook een droefgeestige gedachte. Zo’n soort numeriek succes ben ik alleen gewoon van op de tv. Bij Het plaatje van Bart Peeters heeft het twee jaar geduurd eer dat dat goud was. Twee jaar! Nu doe je dat in twee dagen. Dus je vraagt je echt af wat er aan de hand is. Het droefgeestige is dat ik dan denk dat het alleen nog maar bergaf kan gaan. Dit is zo iets dat je once in a lifetime, toevallig, overkomt. Dat zowel het publiek als de pers als de hitparade allemaal op hetzelfde uitdraaien, maak je maar heel zelden mee.»

Veto: U zei zelf: “platen zijn voor de eeuwigheid”. Als u zo denkt, voelt u dan geen enorme druk bij het maken van een plaat?

Peeters: «Absoluut, en een ontspannen gevoel bij een optreden. Het leuke aan een optreden is dat

het helemaal niet voor de eeuwigheid is. Bij een plaat komt daar dan ook nog eens bij dat je de nummers niet gewend bent. Nu hadden we

“Ik ben een hele slechte zich-boos-maker”

wel een slimme truc: doordat de Slimmer dan de zanger-toer verlengd was met een jaar hebben we in het tweede jaar iedere avond enkele van onze nieuwe nummers uitgetest. Maar in de studio is dat echt verschrikkelijk dat je beseft dat je een zang-take gaat opnemen die ze dan binnen vijftig jaar nog gaan beoordelen. We hebben een sessie ge-

En in de zomer doen we ook festivals waar je maar een uur speelt en je dan natuurlijk het meest ambiante brengt, totdat zo’n tent volledig ontploft.»

Veto: Tijdens uw optredens vormen de vaak lange bindteksten een belangrijk deel van de show. Is dat iets dat u improviseert of denkt u er van tevoren over na?

Peeters: «Daar denk ik niet over na.

Over de liedjes wel en over de teksten ook verschrikkelijk. Het is voor mij heel moeilijk om de teksten vanbuiten te leren, om de simpele reden dat ik die een jaar lang geüpdate heb. Ik vraag me telkens weer af hoe of wat de laatste update was. Om dat niet voor te hebben met de tussendingen, improviseer ik die. En dat is ook elke avond anders.

ons ding geweest maar die theater-show kunnen we niet missen”. Je merkt dat ook in zo’n zaal. Als ik zeg dat ik wekenlang gedaan heb alsof Eurosong belangrijk is, dan voel je gewoon heel het publiek denken: “Schurk, smeerlap, bandiet! Jij weet zelf dat dat eigenlijk niet belangrijk is!” Ja (lacht), een fan is iemand die bij wijze van spreken je foto boven zijn bed hangt en die nog dezelfde choco zou eten als jij. Er zijn wel mensen die op dezelfde golflengte zitten als ik, maar die denken allemaal heel genuanceerd. Dat is het verschil.»

Veto: U doet veel verschillende dingen: u bent bekend als tv-presentator, muzikant, hebt nog een programma op de radio gehad en u hebt voor uw vorige plaat de hoes ontworpen. Is er eigenlijk iets dat u het liefste doet?

Peeters: «Voor mij zijn dat allemaal dingen die heel dicht bij elkaar staan. Mocht ik nu tussendoor ook de ultieme aids-remmer uitgevon-

het een hit is. Dus, bepaalde muzikale beperkingen die ik heb, bepalen mijn keuzes. Welke keuzes je maakt, is waar het om draait. De mensen kunnen zeggen dat ik het gemakkelijk heb omdat mijn muzikanten keigoed spelen, maar dan zeggen ze in Amerika: “Give the guy a silver hammer, he still should know where to tap”»

JANET

Veto: Onlangs heeft u samen met Regi een van uw nummers gemixt. Is dat voor herhaling vatbaar?

Peeters: «Ik probeer al een leven lang bruggen te slaan tussen genres, dus in die zin zeker. Er zijn twee soorten manieren van artiest zijn. Er is de Oasis-manier: “We’re fucking Oasis, all the rest are clowns and they’re just fucking bullshit.” Dat bestaat in België ook. Arno is bijvoorbeeld een goede vriend van mij en Koen Wauters zie ik ook graag. Toch weet ik dat Arno Koen Wauters niet moet hebben en gewoon doet alsof hij hem niet kent, terwijl hij hem natuurlijk wel kent. Zo zag je ook bij 0110 dat er ineens een wapenstilstand was tussen dEUS en Clouseau. Ik vind dat zo stom, ze zijn alletwee met hetzelfde bezig.»

«Ik vind het juist grappig om eens iets volledig volgens de regels van een ander genre te doen. Je komt dan echt in een situatie terecht die je niet kent. We waren ineens top of the bill van de TMF-awards. En, ons voorprogramma was Tokio Hotel. Ik had daar nog nooit van gehoord en ik kom thuis en mijn dochter zegt: “Papa, had ik dat geweten! Mijn vriendin wil met Tom van Tokio Hotel trouwen!” Dan wist ik hoe laat het was, want die Tom is een janet, ik heb dat gezien. (lacht)»

«Ik heb ook wel eens een duet gedaan met Hadise. Dat marceerde geweldig, maar dat is een volledig andere wereld. En je volgt ook het typische beeld van films zoals Basic Instinct en Fatal Attraction. In die films is de man altijd een veertiger en de vrouw een meisje van zesentwintig. Dat cliché wil ik eigenlijk niet bevestigen. Ik zou liever een duet doen met Martine Tanghe. Dat is nu wel geen zangeres. (lacht) Dus ik vind dat goed om grenzen te overschrijden, maar niet binnen dezelfde plaat.»

Veto: U bekritiseert met het nummer *Leve de Deejays* superster-dj’s en uw commentaar over DJ Tiësto tijdens uw show was ook niet mals.

Peeters: «Ik ben een hele slechte zich-boos-maker. Dus al wat ik zeg over die superster-dj’s vind ik ook echt, maar tegelijkertijd is dat nummer een overdreven hommage en bedoel ik niet: “Fuck them!” Ik zeg ook hier en daar onbeleefde dingen over Goedele Liekens, maar om je vraag lichtjes te omzeilen: ik zie het nog heel goed komen tussen mij en Goedele Liekens. Er zijn mensen waar je geen grappen over mag maken, want het is te pijnlijk. Nu dat Goedele Liekens goed bezig is met haar blad, kan je daar terug grappen over maken. Een jaar geleden kon je over Goedele Liekens geen grappen maken, want dat was zielig. Dus als je grappen kan maken over mensen, wil dat eigenlijk zeggen dat die op hun manier goed bezig zijn.»

(PERSFOTO)

speeld in de Marconistudio van Radio 1 en niemand van ons heeft bewogen, we waren allemaal heel geconcentreerd en bij twee nummers was de versie gewoon beter dan de plaat. Als je live speelt, zijn er normaal geen getuigen. Je weet het niet zeker, maar toen we het op de radio hoorden dachten we: “Goh, dat is net nog iets beter.”»

Veto: Uw shows zijn theatershows en het publiek zit ook meestal tijdens uw optredens. Dit terwijl sommige nummers eigenlijk heel dansbaar zijn.

Peeters: «We maken eigenlijk per plaat twee versies van het optreden. Een theatershow waarbij je je kan permitteren dat er een moodswing is. Drie seconden ervoor zit je nog te lachen of te springen en daarna wordt het gewoon rotsentimenteel. Dat kan in het theater moeiteloos, want het publiek is niet in de war.

Mensen die erin getraind zijn, zien ook meteen wat er anders is dan de vorige avond, want dan zijn die muzikanten uit hun doen.»

FANS

Veto: Uw toer was heel snel uitverkocht, maar toch beweerde u op uw website dat u geen fans hebt zoals Tokio Hotel en DJ Tiësto dat hebben.

Peeters: «Ik weet dat mensen die naar mijn theatershows komen heel genuanceerd over mij denken. Het rare met internet is dat je dat te

den hebben of een oplossing voor het Ethias-probleem bedacht hebben, zou ik mezelf wantrouwen. Ik ben eigenlijk bijna autistisch in één stukje van het menselijk reilen en zeilen bezig. Ze hebben mij eens gezegd dat je altijd het beste bent in het ding waar je het meeste beperkingen in hebt, en dat klopt. Ik weet nog dat ik ten tijde van The Radios wel (zingt) “She goes nana nana, nana nana” kon schrijven, maar ik kan dat zelf niet zingen. Want als ik dat zing, hoor je dat dat onzin is. Maar als iemand als

“Ik zou graag een duet doen met Martine Tanghe”

weten komt. Er zijn mensen die op het net zeggen: “Op tv is dat nooit

Ronny Mosuse, met een million dollar-stem, dat zingt, hoor je dat